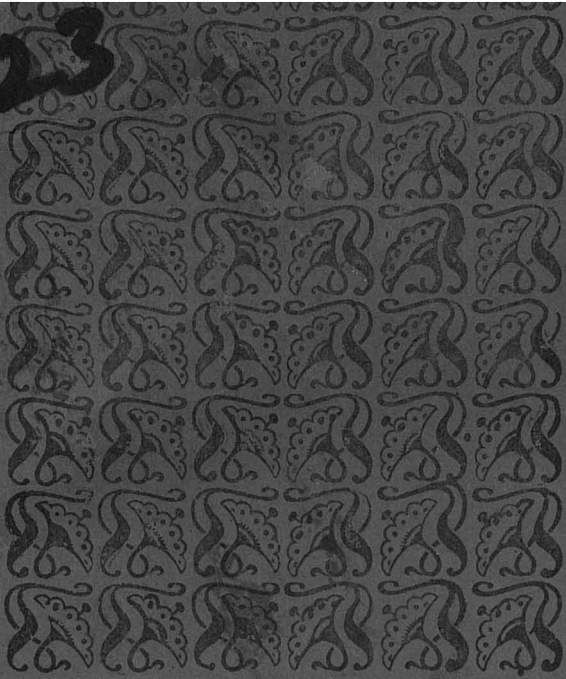
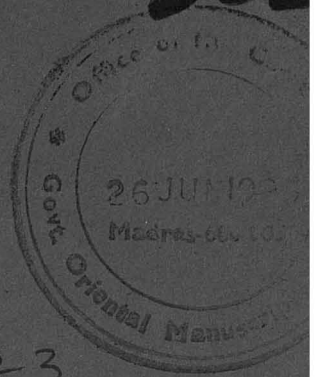

023

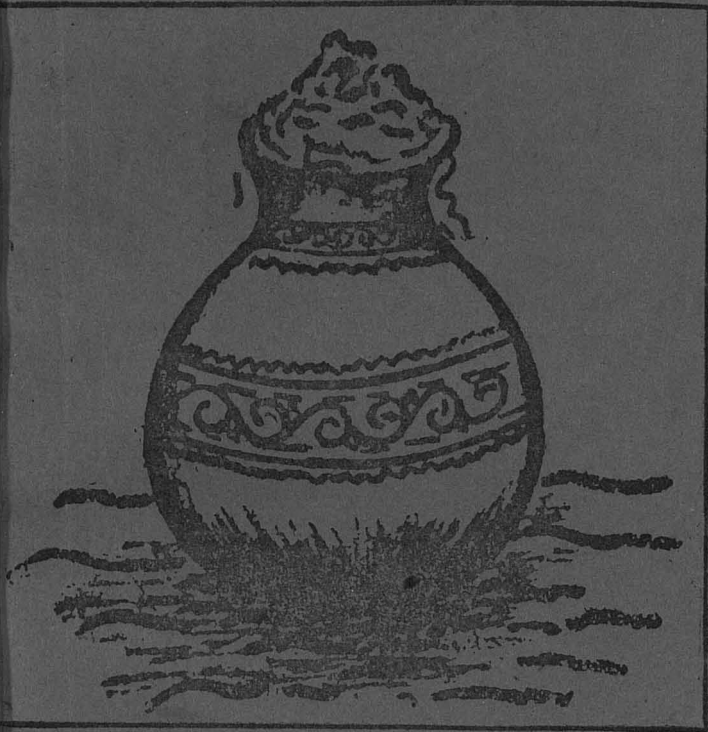

T 502

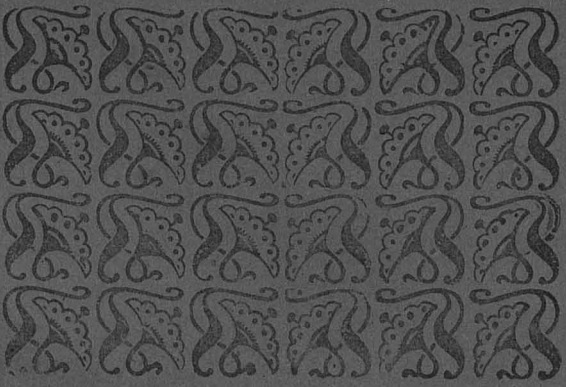
T. 5023

Handwritten signature

அவணா அமுதம்

AVANA AMUDHAM

January - June - 1994

Handwritten note: Ac. con. 24557.

Tamil Nadu Archives
Egmore, Madras-600 008

ஆவண அமுதம்
Avana Amudham

கலசம் 9
Cup 9

தளி 1
Drop 1

தமிழ்நாடு ஆவணக்காப்பகம்,
28-29, காந்தி இர்வின் சாலை,
எழும்பூர், சென்னை-8.

TAMIL NADU ARCHIVES
28-29 Gandhi Irwin Road,
Egmore, Madras-8

The Commissioner of Archives and
Historical Research,
Egmore, Madras-8

EDITOR'S PAGE.

You have with you the issue of "Avana Amudham", which carries four articles in English and one in Tamil. With a view to make this purely a Research Journal, Research articles have alone been selected for publication. The change of name of the journal is in the offing and until then the name "Avana Amudham" exists.

Of the four articles in English, the first one by Dr. Thangamani is the Historical study of Veena Dhanammal which brings to light her early life and gradual but grand rise in the field of music. The second one is "Some Reflections on SriAurobindian Theory of Evolution" which attempts a new approach to Aurobindo's Philosophy. The author, Dr. Sam Christopher stresses that evolution in Aurobindo's philosophy is based on optimistic and practical outlook.

The other article by Dr. Manimekalai Subbiah dwells upon "Women and Social Reform" with special reference to Re-marriage of Widows. It traces the history of Widow Reform Movements in Tamil Nadu and criticises, the attitude of people towards widows. In his article Dr. Selvaraj deals with "The Migration of Tamil culture in Sri Lanka during the Chola period". Its aim is to establish the fact that the Imperial Cholas introduced Tamil culture and administrative systems in the countries conquered by them.

The lone article in Tamil is on Annie Besant by Thiru S. Muthusami. It is not merely a life sketch of the great lady who "Hinduised Theosophy and Theosophised Hinduism", but a character analysis and personality study as well. This article is the reproduction of the Annie Besant Memorial Lecture delivered by the author at Vellore.

I would like to request the authors to limit the pages of their article to a very reasonable number.

K. S. K. WELMANI.

Commissioner of Archives
and Historical Research : Thiru M. Paramasivam, I.A.S.,

Assistant Commissioner of
Archives. : Thiru J. Jayachandran,
Thiru R. Abdul Jabbar,
Thiru S. Muthusubramaniam
Thiru A. Krishnamoorthi,
Tmt. H. Ammani.

Editor-in-charge : Thiru K.S.K. Velmani.

Research Officer
(Publication Cell) : Tmt. J. Ambashankari.

CONTENTS

ENGLISH.

Sl. No.	Article	Page No.
1.	Veena Dhanammal: A Historical Study. (Dr. Pon. Thangamani)	01 - 04
2.	Some Reflections on Sri Aurobindion Theory of Evolution (Dr. C. Sam Christopher)	05 - 16
3.	Women and Social Reform with Special Reference to Re-marriage of Widows (Dr. MssManimekalai Subbiah.	17 - 38
4.	The Migration of Tamil Culture in Srilanka during the Chola Period. (Dr. C. Selvaraj)	39 - 45
5.	List of Topics in which Research was carried on the Tamil Nadu Archives During October'93 to March' 94	46 - 58
6.	List of Books Received during 1.10.93 - 31.3.94 in Tamil Nadu Archives.	59 - 66

தமிழ்ப் பகுதி

7.	டாக்டர் அண்ணிபெசன்ட் சு. முத்துசாமி	67 - 87
8.	ஐகைச் செய்திகள்	88.

Veena Dhanammal : A Historical Study

By: Dr.Pon.Thangamani, M.A., *
M.Phil., Ph.D.,

Dhanammal, popularly called Veena Dhanam, was born in May 1868, in Tanjore, in an orthodox family long devoted to music and bharata natya (dance). The family background played a remarkable role in developing her talents in Veena. Dhanammal had her early education from her own mother, Sundaramma, a musician, who learned music from Subbaraya Sastri. Her grandmother, Kamakshi was also a musician of repute. Alagasingarachari, a Sathada Sri Vaishnavite taught her the preliminaries of Veena Play². Her elegant and enchanting voice helped her to become a successful musician.

Her family background and the situation, contributed to her talent in music.³ Kamakshiammal and Dhanam had sung songs when Manika Mudaliar, who stayed in the Mint Street, Madras, was offering religious services on Fridays.⁴ Dhanam received the stimulus to learn Veena from Manicka Mudaliar.

-
1. T.Sankaran, Isai Metaigal, (Tamil), 1962, Madras, p.83
 2. R.Rangaramanuja Iyengar, Carnatic Music Sivananda Nagar, 1958 P.62
 3. OP.Cit. P.85
 4. T.Sankaran, Director, Rajah Annamalai Mantram, Madras, Personal Interview with him at Rajah Annamalai Mantram, Madras-1, 22nd October 1982.
- * Lecturer in History (S.G)
Presidency College, Madras-5.

She is said to have begun learning to play on the Veena in her twelfth year, under Alasingaraya, a talented amateur of those times. The young artist completed her musical education by learning padams from Balakrishnayya, and Javalis under the guidance of Dharmapuri Subbaraya Iyer.⁵

Dhanam accompanied by her brother Narayanaswamy began to give public performances at the age of seven⁶ When she was eleven, she started her career as an Independent Musician. She was sceptic about her success as a Veena Player. However, she derived confidence and inspiration out of the two performances given by Kalyanakrishna Ayyar of Palghat in the City of Madras.⁷ The clouds of doubt and despair disappeared very soon and she took the Veena with confidence to become an intellectual luminary in the art of music. She gave equal importance to Vocal music with that of the Veena. She had sung more than a thousand songs in six languages composed by as many as seventy poets, which made her very popular⁸ The practice of singing in the evening on all Fridays, New years Day Krishna Jayanti added to her knowledge of music.

5. Ms. Dhanam Memorial Committee P-19

6. Ibid, P.4

7. R. Rangaramanuja Iyengar, Carnatic Music, Sivananda Nagar, 1958, P.62

8. Ibid, P.62

In singing Devaram and Tiruvasakam she had no equals in the contemporary period ⁹ she had the talent to sing and play on Veena simultaneously.

She could give a complete picture of a ranga in two minutes or even less and gave the feeling that there was nothing more to be said about it. ¹⁰ Such was her talent.

Dhanam's fame attracted the attention of lovers of music from far and wide. The Rajas of Mysore, Travancore and Baroda showered presents and perquisites on her ¹¹. Her name itself stood for a storehouse of Canarese, Marathi and Hindi songs. Raja Nawab Ali Khan Chowdry, a member of the Indian Central Committee attached to the Simon Commission heard her music at Madras. ¹² When the Rajah of Tehri was in Madras, she entertained him with her sweet, clear and powerful voice. ¹³ Her popularity had not failed to catch the attention of even the Congress organisation, which in 1936 during the Golden Jubilee Celebration asked her to perform a concert. Her sweet tongue kept the audience spell bound and made them to forget the surroundings. She deserved the appreciation of S. Sathyamurthi on this occasion. ¹⁴

9. T. Sankaran, Isai Metaigal, (Tamil), 1962 Madras P.90

10. T. S. Parthasarathy, ed, Tiger Varadachariar, Birth Centenary Commemoration, Volume, 1977, p.6

11. R. Rangaramanuja Iyengar, Carnatic Music, Sivananda Nagar, 1958, P.62

12. Ibid, P.57

13. Ibid, P.57

14. T. Sankaran, Isai Metaigal (Tamil), 1962, Madras P.20

Many devoted musicians, both professional as well as amateur, flocked her house and got themselves entertained by her music and refined their art. She was at the height of prosperity in the latter part of her life.

Veena Dhanam passed away on 14th October 1938 to the sorrow of a multitude of lovers of music. All South India felt that in the death of Veena Dhanam, the galaxy of Carnatic music has lost one of its brightest stars. The Hindu wrote that "her death is an irreparable loss to the world of music; for, with her is lost a vast wealth of tradition and technique which could have been rescued from oblivion at a comparatively small cost if the various bodies, official and unofficial, which are supposed to foster the arts had realised their duty in the matter." 15"

A committee was formed on 17th May 1939 to devise measures to perpetuate the memory of the late Veena Dhanam, the distinguished South Indian musical artiste. Many prominent citizens and music lovers were of the opinion that her services to music should be fittingly recognized by a suitable Memorial being raised to give expression to the universal esteem in which her art was held. The Committee suggested a music institution in her name which would be the nursery for the propagation of her characteristically endearing methods of the art, which well deserve to be called the Dhanam School Under the auspices of the Music Academy, Madras, a largely attended public meeting was held on 3rd November 1938, under the Presidentship of Hon'ble C. Rajagopalachari at the Madras University Examination Hall, to pay homage to the late Veena Dhanam

15. The Hindu 15th October 1938.

Some Reflections on Sri Aurobindian theory of evolution

Dr. C. San Christopher M.A., M.Phil.,
M.Ed., Ph.D.,

The concept of evolution in Aurobindo's Philosophy is a new approach to spiritualistic field in a scientific way and a departure from the collapsing materialistic statements of evolution. It is not a mere process of formation nor is limited to the physical and biological data of nature like western idea of evolution but it is a modern scientific effort to observe the manifestation of higher principles of Realities throughout the complete scheme of matter, life and mind. Bergson's theory of evolution believes in elanvital ceaselessly changing and creating new modes of life. The world is the manifestation of such a vital surge or elanvital which arguments itself by its creation. According to Bergson, "To exist is to change, to change is to mature, to mature is to go on creating oneself endlessly."¹ Unfortunately Bergson's mechanical theory of evolution demolishes the teleological view of evolution. Prof.S.K.Maitra observes, "a flow that is not a flow towards anything, a movement that is not directed by any end is unrelieved mechanism."²

1. Bergson, Creative Volution, P8

2. S.K.Maitra, The Meeting of the East and the West
in Sri Aurobindo's Philosophy. P.38

It leads in total indeterminism. According to Bergson we cannot determine before hand what particular form of living creature will the world evolve in its onward march. But Aurobindo's theory of evolution is teleological where we find determination of present by future. Evolution for him is a process, every step of which is directed by the spirit and in every movement bears on its face the stamp of its spiritual origin. Bergson's theory proves that elanvital manifests in higher stages of Reality only but not in lower forms of matter. But Aurobindo proves the manifestation of Divine from matter to life. Hegel like Aurobindo tries to prove both unity and difference but he identifies the Absolute with the human consciousness and he has no conception of Divine grace. Plato like Aurobindo searches for a super-mind, but his demiurge creates more difficulties that it can solve. Hartmann like Aurobindo affirms a valuational standpoint but he creates a dichotomy between value and disvalue. Whitehead like Aurobindo introduces organic view of Reality but it is vitiated by Naturalism. If we consider Plotinus, Goethe, Spengler and many other thinkers it may be said that in Aurobindo we have the rectification of all errors and limitations in the great philosophies of the West. The greatest merit of Aurobindo's philosophy of evolution is that he attempts a many-sided interrelation of science, metaphysics and religion, of idealism and materialism.³

3. V.S.Naravane, Modern Indian Thought, 1967, pp.210-211.

Aurobindo's vision of evolution rests essentially upon his experience. He realises that without power nothing can be transformed. So the concept of power, Shakti is a keynote to his Yoga. Aurobindo says, "if both Existence and Force being inert, both of them unconscious and unintelligent - there can not be any purpose or final goal in evolution. But if we suppose or find Existence to be conscious being the problem arises. We may indeed suppose a conscious being which is subject to its nature of Force, compelled by it and without option as to whether it shall manifest in the universe or remain unmanifest."⁴ It is one of the important features of Indian Philosophy that it is based on the concept of force or Shakti. Shakti is the active principle which moves to be evolved. In Sankhya philosophy it is Prakriti, in Tantra it is Shakti often worshipped as Kali and in advaita Vedanta it is Maya. Sri Aurobindo proves that evolution is the evolution of consciousness as a constantly developing force which of its own accord lies dormant in matter. Evolution is not simply an increasingly complex configuration of matter and motion presided over by chance, nor is it the gradual emergence of new qualities in accidental fashion and superior values all out of the void. Evolution is the creative adventure of the world-spirit in the uncharted Ocean of Inconscience so that the infinite possibilities inherent in reality may be infinitely expressed in

4. The life Divine, Vol.1. P.84

material condition.⁵ In the words of Sri Aurobindo, "All evolution is in essence a heightening of the force of consciousness in the manifest being so that it may be raised into the greater intensity of what is still unmanifest from matter into life, from life into mind, from mind into spirit."⁶

The supreme Reality according to Sri Aurobindo is Brahman, the eternal, absolute and Infinite. The highest positive expression of Brahman is Sachchidananda or Existence - consciousness - Bliss. It is out of sheer Bliss that the Divine (Brahman) manifests to Himself as this world when the conscious - force is active. The self-consciousness of Brahman which is at the same time the power of self-manifestation is known as 'Supermind' in Aurobindo philosophy. The supra-mental power does not work by miracles as Aurobindo repeatedly says, 'There is really no such thing as miracles. The notion of miracle is absurd. There are only phenomena of whose process we are ignorant.' The supermind is a 'Real idea', a 'Truth-consciousness', It is through the supermind that the Divine manifests himself as this world. It is with the supermind that the process of self-limitation and self-individualization starts in Brahman.

Evolution in Aurobindo's Philosophy is not mere ascent like modern science and philosophy but the whole

5. V.S.Naravana - Modern Indian Thought pp.216-217

6. The Life Divine. II. p.726.

course of evolution stands on two basic points ascent and descent of the spirit. In the beginning Sachchidananda is one unitary principle. But the Eternal, the Infinite, the one wants to be many. 'Ekan sad viprahudhā vadanti. The Sachchidananda through the supermind descends into mind, life and matter. The supermind is absolute knowledge and power. It is vidya. It is the knowledge of Reality and also of the world to be. It never misses the essential unity with the Sachchidananda. But when it comes down to the level of mind the unity is lost and one becomes many. The perpetual passage from Being to Becoming is what Sri Aurobindo calls devolution. In this gradual passage the active principle (chit) becomes deviated from the passive Being (sat). The order of descending is motivated to become many and the play will not stop until all the possibilities have been realised. In this stage of devolution consciousness scatters itself and goes on fragmentation. It is just like 'Universal Being was concealed by fragmentation,' (Veda x 129. 1.5). Mind is avidyā which is the immediate manifestor of the world in which we live. When supermind descends to mind ignorance starts. The next stage of descent is life where the tendency towards multiplicity becomes prominent. The last stage in descent is matter where each atom is separate from others so that fragmentation is complete and unity is completely lost. It should be noted that ignorance is not the total denial of knowledge but knowledge hiding itself and

thereby appearing as something else. Hence there is always some element of knowledge in ignorance which element is a very dim sentience in the field of matter. Sri Aurobindo conceives of a stage where even this sentience is absent and calls it Inconscience. This is the complete loss of spirit. Thus when the devolution is complete it is plunge of light covered by its own shadow, matter.

The Infinite is contained in the finite as the tree and all its branches are in the seed. This is what Sri Aurobindo calls involution. The spirit is involved in matter and matter is involved in spirit, without this involution no evolution could take place. Nothing can evolve out of matter which is not there in already contained. Involution or descent is not the end of the process. The next phase is evolution or ascent which Sri Aurobindo calls 'the spirits' return to itself. Evolution according to Sri Aurobindo, as Dr. S. K. Maitra explains, 'is a widening, a heightening and an integration. Evolution is an ascent from a less manifest condition of the consciousness. Force to a more manifest condition. It is also an integration of the higher with the lower states. This means that when a higher principle emerges, it descends into the lower ones and causes a transformation of them. As matter, where spirit is sleeping or apparently lost, is the last term of involution. It is the first to become manifest in the space-time world and to evolve into a higher term. The dormant spirit in matter feels an urge to rise to life. There is a call from below and response from above. And then life

emerges in this world. With the emergence of life, matter undergoes a considerable change. Then the dormant spirit in life feels an urge for mind and with the response from above mind emerges in this world. The evolution of mind introduces a great change in life and matter. The evolution until now has been upto the mental plans and has been through ignorance. But consciousness in mind itself is feeling an urge to evolve into supermind. The supra-mental descent is a logical necessity. After the descent of the supermind evolution will proceed through knowledge. The supra-mental Being is called the Gnostic Being. With the descent of the supermind, mind, life and matter will be radically transformed. Their defects and mutability will vanish. The race of the Gnostic Beings will be above quarrels, diseases and death. The entire personality will be revolutionised and direct communion with the sachchidananda would be established.

Sri Aurobindo says that the descent of the supermind will lead to cosmic salvation here and now by transforming the human life into life-Divine. The finite can never reach to the Infinite unless the supermind comes down to the earth. Here we find similar words in Sri Ramakrishna and Tagore. Ramakrishna Paramahansa says that the emancipation of man is possible at the grace of God. Tagore says that Infinite seeks a close association with the finite and finite wants to be merged into the Infinite. The finite always feels an inner urge to move for something greater, higher and

wider truth and it proves that finite is always destined to the Infinite. 'Man is the conscious meeting place of the finite and the Infinite'. Man is limited by his mind, body and ego but the final resource of his spiritual nature is Infinitude. His limitations are his imperfections and Aurobindo says that the physical birth and his imperfections is a privilege to man. Otherwise life would have become stationary, Belonging to a certain perfection human being would find no urge to move further. Man is an abnormal who has not found his own normality. He is infinitely greater than the plant or animal but he is not perfect in his own nature. Our aim must be to grow into our true being, our being of spirit. Aurobindo says, "Man's greatness is not what he is, but in what he makes possible."⁷ For this we need a transformation for correction of all that is abseure, erroneous and ignorant in our mentality. In fact man has two fold business in this world - first of all, he is to affirm himself in the universe and secondly he is to evolve finally to exceed himself that is, he has to enlarge his partial being into a complete being, his partial consciousness into an Integral consciousness.⁸ To find out normality means to be divine. Man himself is a thinking and living laboratory. Evolution is the process of heightening, widening and integrating the nature of man to an unending growth and an ascent out of ignorance into th integral knowledge. It is the

7. The Hour of God p-61

8. The life of Divine II. p.684.

action of entering into the largeness of being through elevation and expansion of limited individuality and it is the ultimate way of taking up the higher values from that of the lower. Sri Aurobindo proves that it is not by removing himself from his body, mind and even his consciousness that the individual can reach the highest state, but it is by the fullest development of the body, mind and consciousness - a development in which their nature will undergo a complete transformation that he can hope to attain this state. Dr.V.M.Reddy rightly says that Aurobindo's position in case of evolution is very striking.⁹ Ego is the cause of all kinds of limitations, narrow individualism and bondage of existence. In course of evolution when the consciousness is in a move for triple transformation, in this vastness of spirit no trace of ego is found. And it is the ultimate result of breaking up the limitations of individuality to be merged into the universal consciousness. In the words of Sri Aurobindo, "As the consciousness changes into the height and depth and wideness of the spirit the ego can no longer survive there; it is too small and feeble to subsist in that vastness and dissolves into it; for it exists by its limits and perishes by the loss of the limits. The being breaks out of its imprisonment in a separate individuality becomes universal, assumes a cosmic consciousness in which it

9. Dr.V.M.Reddy - Sri Aurobindo's Philosophy of evolution Institute of Human Study - Hyderabad - - 7.1966 P.147

identifies itself with the self and spirit, the life, the body of all beings. . . . The ego collapses losing its wall of separation, into the cosmic immensity or it falls into nothingness, unable to breathe in the heights of the spiritual either. . . . "10

Sri Ramakrishna also says that in the ocean of consciousness if the pitcher of ego is broken the water inside the pot becomes one with the water of the ocean. As a result as Satprem says; when one single person will have won that victory, it will be the victory of all men and in all the worlds. For this little earth, apparently so insignificant is the symbolic ground of a battle which is fought through all the cosmic hierarchies even as the conscious human being is the symbolic ground of a battle contested in all men, if we conquer here, we conquer everywhere.....¹¹ Here we find Aurobindo's theory of evolution is purely cosmic in character and it is an important point of synthesis of East and the West. The west aims at a fuller realisation of the evolutionary and cosmic character of its thought. But it is hampered by its intellectualism and its existential outlook. What it requires is the acceptance of a spiritual standpoint, leading to the abandonment of its existential outlook and a modification of its extreme

10. The Life Divine II. p.740

11. Satprem. 'Sri Aurobindo or the Adventure of consciousness' Harper and Row Publishers, New York 1968, p.363.

intellectualism. Similarly Indian thought is spiritual but individualistic and static. It must break its narrow walls of individualism and acquire a dynamic and cosmic character. Sri Aurobindo proves that salvation of individual means the arrival to the universal. Man attains perfection in his complete surrender and self-giving to the supreme. In this course of evolution one finds his perfect self finding in a perfect - self-offering.¹²

To conclude it may be said that evolution in Aurobindo's philosophy is based on optimistic and practical outlook. Evolution means the upliftment of total humanity to a divine level. It is the actual vibration of Upanisadic thought that 'lead me from unreal to real, from darkness to light and from mortality to immortality.' The ascent of man into the heaven is not the key but rather his ascent here into the spirit and the descent of the spirit into the normal humanity is the real process which aims at the spiritual transformation of man's earthly nature. The total spiritual transformation is the last point of salvation which can be achieved in this very life. The mother says 'Hope for nothing from death, life is your salvation. It is there the transformation must be

12. Life Divine, II, p.696

achieved, it is on earth that you progress, it is in the body that victory is won. Sri Aurobindo says that for this real transformation and not some post mortem salvation is the real new birth of which humanity waits as the crowning movement of its long obscure and painful course.¹³ At the highest stage of salvation a complete harmony of matter, life and mind will be realised but it is not the end of the process. Evolution is an unending process and Aurobindo is firm in his conviction that through this unending evolutionary process of transforming the man into divine, the human civilization has been proceeding through the ages. It may be pointed out that ten thousand years ago we lived in a golden age and now-a-days we are as if plunged into the darkness of night. It is a need that humanity to descend at low level to forget the secret of truth. Because the extreme spiritual crisis in man will alert himself to be awakened. The materialistic outlook will compel him to feel the urgent spiritual need in himself. It is the reversal of consciousness that a new heaven, a new earth and the physical world will change soon before our incredulous eyes. Today's paralysed humanity will of course change to a divinity in near future. As Aurobindo says, 'if the earth calls and the supreme answers, the hour can be even now.'

13) The Human Cycle - p.329

WOMEN AND SOCIAL REFORM WITH SPECIAL REFERENCE TO RE-MARRIAGE OF WIDOWS.

By: Dr. Ms. Manimekalai Subbiah*

Nineteenth century was an important epoch in the history of Tamil Nadu. Every aspect of community life exhibited signs of change, which shook the very foundation of existing traditions, prevailing customs and current social behaviour. It was due to encounter with the Western Civilisation which touched every aspect of social, political cultural and economic structure of the community and the self conscious realisation of the ridiculousness and anarchy of customary society. Actually, the impact of the West in all its magnitude and with all its corollaries, was a tremendous influence generating force necessitating the urgency of reform. A section of reformers in the country felt that mere legislation by government could not eradicate social evils of the country. The failure of the Regulation of 'Sati' in certain provinces like Bengal made them realise, the need for ameliorating the condition of the young widows by making provisions for their re-marriage.

The widow re-marriage movement did not appear suddenly in the middle of the 19th century. During the thirties of the 19th century, some members of the Hindu community had been seriously considering the question of

* Lecturer, Senior,
Department of History,
Queen Mary's College, Madras.

introducing widow remarriage. A contemporary Christian writer, PRISCILLA CHAMPAN, quoted in her book, 'HINDU FEMALE EDUCATION' the following valuable extract from 'FRIEND OF INDIA'.

"The marriage of Hindu widows has lately engaged much of the attention of the Hindu Community and the repeated discussions of it in the native papers, appear to indicate the approach of some favourable changes"¹

The idea of re-marriage caught up with some of the Tamil reformers as they realised well that 'women accepted Sati as an alternative to the misery of widowhood.'² The idea of re-marriage was not entirely new to Tamil women. Though re-marriage was a taboo in most of the communities, it was allowed in certain communities. Okkiliars and Padaiyachis of Tamil Nadu allow their widows to re-marry.³ The concept of re-marriage was more favourable to the non-Brahmins in Tamil Nadu. The idea was repugnant to the tradition bound Brahmin woman. She had been put into lot of restraints and she could not even think of 'enjoying small pleasures of life like eating good food. The mistress of the house would invariably get angry, if widow happened to wear good clothes, eat good food and laugh with other women of her age.

1. K.K.Datta, A Social History of Modern India, New Delhi, 1975 p.280

2. Indian Ladies Magazine, December, 1912, p.183

3. Manual of Coimbatore District, Vol-I, 1887, P.59

Although, everybody had sympathy for a widow, nobody could come forward to help her out of the misery.

J.A.DUBO'IS commented on the situation thus: "Every body recognises these abuses but the idea of remedying them by allowing a young widow to break through the stern rule of custom and marry again would never enter the head of a Hindu, more especially a Brahmin."⁴

Hence, the idea of re-marriage of widows was initially taken up by non-Brahmin reformers in Tamil Nadu.

Srinivasa Pillay and his associates formed the 'Hindu progressive improvement Society' in November, 1852. The programme of the body included the promotion of widow re-marriage and the encouragement of female education among other points.⁵ Excepting the communities where re-marriage was allowed, rest of the Tamil women accepted it as part of destiny. The idea of re-marriage was revolting to them. J.A.Sharrock a South Indian missionary describes how widows could react to anything new in their lives. A Brahmin widow was plucking flowers in a mission school garden. When the Missionary wanted to take photograph of her, she was shocked and stated to have told him, "Are you mad? Don't you know I am a widow?"⁶ For such widows, for

4. J.A.Dubbis, Hindu manners, customs and Ceremonies, London 1906 P.212.

5. R.Suntharalingam, Politics & National Awakening in South India, 1852 to 1891 Arizona, 1974 p.51

6. J.A.Sharrock, South Indian Missions (Westminister, 1910), P.248.

whom the blind customs were binding them so powerfully, re-marriage was still a far cry. Yet, Venkatroylu Naidu, an early reformer, fearlessly advocated widow re-marriage. He often wrote in the columns of local Newspapers urging the government to take some action in this direction. In July, 1853 he started his own paper 'RISING SUN' mainly to focus the social problems of the Hindu Community.⁷

In this era of social reforms, the widow re-marriage movement gathered a new strength and found supporters in Bengal, where a consciousness for the upliftment of the country had dawned earlier than in any other parts. Vidya sagar's first book on widow re-marriage was published in 1855, and another work by him on this subject came out in October, 1855. Through these books, he established the fact that widow re-marriage was sanctioned by the Shastras. A petition bearing 986 signatures with Vidya Sagar's signature at the end, for the legislation of widow re-marriage was submitted to the Legislative Council of India on 4th October 1855.⁸ A Bill for the legislation of widow re-marriage was introduced by the Hon'ble J.P. Grant in July, 1865. The bill encountered vigorous opposition from orthodox quarters. From South India, petitions for and against widow re-marriage were sent to Government. The pandits of

7. R. Suntharalingam, op.cit., p.51

8. K.K. Datta, op.cit., p.286

South India argued that the Bill was against the injunctions of the Shastras and customs of the country and the foreign government should not interfere in social matters with which religion was inextricably connected.

Describing the opposition to the bill, Hon'ble J.P. Grant - the author of the Bill, said there were upward of 40 petitions against the Bill signed by from 50,000 to 60,000 persons, while there were 25 petitions bearing 5,000 signatures in favour of the Bill."9. In Madras Venkatroyulu Naidu enlisted support for this social legislation. Certain clauses of the Bill which could still act as hurdles to re-marriage were discussed at length¹⁰, inspite of such views and other legal obstacles, the Bill for widow re-marriage was passed in 1856. (Act XV of 1856)

9. Shyan Kumari Khan, Our cause (Bd)(Allahabad, 1939), p.272.

10. C.Y.Chintamani, Appendix pp.368, 369. The act fails to secure to the re-marrying widows the full enjoyment of her rights in the following aspects: First, that such widow is made to forfeit her life interests in her husband's immovable property for interests in doing a lawful act when such forfeiture would not have resulted if she had misconducted herself. Secondly that even in respect of Sridhan power, over which her power of disposal is absolute, there is a general impression that she loses property rights over her movables in favour of her husband's relations. Thirdly in many cases, she and her husband are not only excommunicated but the right of worship in public temples has been denied to them and no relief has been given to them in Civil courts.

After the re-marriage of widows was legalized the reformers who supported it expected a favourable response on the part of women, especially of widows. First favourable response came from Tanil Nadu. A young widow of eighteen years old girl at Salen, began the silent revolution of the womenfolk, when the idea of re-marriage could hardly meet with the full concurrences of the bigoted portion of our countrymen.¹¹ The 'FRIEND OF INDIA', dated 4th December, 1856, highly appreciated the marriage and congratulated those who had laboured in this good cause upon the realization of their objects. Words of delight and congratulations were expressed by many and some papers like the 'MILITARY CHRONICLE' etc., dated 26 November and 27 November 1856, the 'ENGLISH MAN' of 25 and 29 November, 1856, and some members of the 'Young Bengal Party' wrote in terms of regret the widow marriage had not taken place till then in Calcutta.¹² It was unfortunate that initial response of a young girl in Tanil Nadu remained in isolation for a long time in the history of the reform movement, as it was not subsequently followed by other men and women.

The reformers had to face strong opposition from the reactionary Hindu society and often they had to bear insults for their actions. Prohibition of widow re-marriage was often considered a badge of respectability.

11. K.K.Datta, op.cit., p.289

12. Ibid.

The castes were sometimes divided into two sections, the one allowing and the other forbidding the practice. Therefore, in such cases, the latter would often refuse to intermarry with the former.¹³ It was probably due to such feelings and the deep antagonism of the tradition bound people widow re-marriage movement could not make much progress. Educated people also felt that such an ancient custom could be eradicated from the Hindu mind, only by diffusing knowledge and thereby effecting a gradual transformation in the state of Hindu Society. The vast majority of Tamil women did not accept the concept of re-marriage of widows because of their blind adherence to social customs and practices. Nothing significant happened in the next two decades in this aspect. Meanwhile, the whole issue of social reform and problems of women stirred a lot of argument among reformers. Though everybody basically agreed about amelioration of social problems of women, differences were apparently there in their approach. Many felt that only virgin widows should be allowed to marry again. The idea of chastity was so deep-rooted that a non-virgin widow to be remarried was not acceptable to the society as they believed in the prohibition of widow marriage after consummation. When Malabari took up the cause, many from south confirmed

13. Sita Ram Singh, Nationalism and Social Reform in India, 1865-1920, Delhi, 1970, p.224.

their views and supported marriage in the case of virgin widows only.¹⁴ By then, the idea of social reform became a matter of fashionable lip service among educated Hindus. The Act though enabled the Hindu widows to re-marry, it had remained a dead letter because the prejudice against widow re-marriage was so deeply ingrained in the Hindu mind. While discussing the problems of Hindu widows 'MADRAS MAIL' wrote about the attitude of Hindus towards the widows in the following way:

Hindu society has peculiar codes of morality. And in it, the complete protection of helpless widows.....does not form the principal item."¹⁵

Hindu widows themselves could not accept the idea easily. In social reform reason was at a discount.¹⁶ They were blind by prejudice and swayed by sentiments and superstitions.

They strongly believed that the state of widowhood was a punishment given to them by God. It was said that if a Lady had been instrumental in bringing about separation between a husband and wife in the previous birth, she would become a widow in the next birth.¹⁷

Meanwhile, widow re-marriage movement was gaining strength in Bengal, under its staunch reformer Iswar Chandra Vidyasagar. It had its repercussions in other

14. B.M.Malabari, Infant Marriage and Enforced Widowhood, (Bombay 1887), p.38

15. Madras Mail, 22 April, 1896

16. Sita Ram Singh, op.cit., p.81

17. Madras Review, 1905, p.47

parts of the country as well. Virasalingam, the great pioneer of social reform in Madras Presidency, came forward to espouse the cause of re-marriage of widows. This had stirred the Madras Reformers to look at the problems of widows again. Supporters of re-marriage now effectively argued that these marriages were essential to maintain the morality of the society. P.M.Murugesu Mudali, wrote a letter to the Editor of Athenalun and Daily News on 29 September, 1865, how enforced widowhood had introduced a 'flood of immorality' into Hindu Society by compelling widows to seek illicit liaison and in the event of illegitimate off spring, resort to infanticide.¹⁸

Some of the causes that led to the preparation of such offences as the concealment of birth, infanticide etc., were the result of the prohibition of widow marriage among the Hindus.¹⁹

With the spread of education and ideas of reform, some women were not happy to live a mere negative life in mourning for their dead husbands. As society had not offered them a decent life, they resorted to illegal relationships. Condemning the society for such moral lapses on the part of widows, 'INDIAN SOCIAL REFORMER' wrote that male reformers of Madras realised the gravity of the situation and felt the need to

18. R.Suntharalingam, op. cit. p.82

19. Murdoch, Women of India and What can be done for them (Madras 1888) p.63

convince the society of the Shastric sanction to widow re-marriage. They believed, that would enable the widows to accept openly the widow marriage-proposals.

Diwan Bahadur R. RAGHUNATHA ROW rightly said that social changes should be introduced by convincing people that they are not against Shastras and they will not produce any evils. I believe, masses can not be approached, if we divorce the Shastras from Sociology.²⁰ Reformers felt that if Shastric sanction to widow re-marriage could be proved, those women who preferred re-marriages and took to illicit relationships could openly accept marriages. The existence of prostitution in private as well as public could be effectively checked by allowing the widows to remarry.²¹

Educated men, despite heated arguments could not guide their young widows with encouragement. Angered by this attitude, a correspondent wrote to 'MADRAS TIMES' "South Indian reformers are all platform reformers. In this Presidency, the leaders of reform do not give their own widowed daughters in marriage."²² Emboldened by the number of widow re-marriages that took place in Bengal, a young Vaishnava Brahmin widow boldly accepted the proposal of re-marriage arranged by her own father SESHAIYENGAR, pleader in Nagarcovil in 1873²³. The marriage was celebrated according to Hindu rites.

20. N. Subba Rau, Hindu Social Progress (Madras 1904) p. 69

21. D. Narasiah, Letter on Hindu Marriages (Madras, 1867), p. 13

22. Indian Social Reformer, Vol. VII, p. 91

23. R. Suntharalingam, o-p.cit., p. 85

Fearing that other young widows would follow the same footsteps, the orthodox society excommunicated the whole family.

Fear of excommunication and its dangerous consequences on the womenfolk, were the main reasons, preventing them to take the bold step of accepting re-marriage proposals. The unfortunate parties and active sympathisers were subjected to the strong fire of unending religious persecution and were finally willing to purchase peace by humiliating penances. The honest man who married a widow was considered a great sinner and was haunted miserably down.²⁴

A lady had rightly gauged the response of women to re-marriage movement, and blamed men for not taking the initiative in the right lines, which would enable women to follow safely and fearlessly. She had stated that "what retards the movement in favour of widowmarriage is the fear on the part of the men to face opposition and their incapacity to combine for mutual help. (In such a situation) women are naturally afraid to brave the consequences of social ostracism."²⁵

Viresalingam, the great pioneer of social reform in the presidency of Madras, came forward to espouse the cause of re-marriage of widows. He described as "the Pandit Vidyasagar of Southern India", convened a

24. Madras Mail, 19 June, 1896

25. Indian Social Reformer, 2 June, 1901, p.315

public meeting and delivered his first speech in August, 1879, in favour of widow re-marriage.²⁶

VIRESALINGAM and his supporters started a widow re-marriage association at Rajamundry where the first widow re-marriage was celebrated in December, 1881. Despite the opposition from the orthodox people Viresalingam could conduct quite a few widow marriages²⁷ in Telugu part of the country. "The Hindu widow Marriage Association" in Madras started in 1874, could not take active part in this field.²⁸ The concept of re-marriage of widows was so opposed to popular attitudes that it was absolutely exceptional for women or for that matter, widows to support it. Women still considered re-marriage as an act of sin. Society condemned the ideas of re-marriage, though the reformers effectively argued that "there were good and bad customs. And it was the duty of the people to alter the latter and preserve the former. It was said that the custom

26. K.K.Patta, op.cit. p.305

27. Varalakshmi (20), T.Rana Rao (30), 1.1.1897.
Parvetanna (16), Goveroya Shastri (25), 1.1.1897
Saunanna (18), K.Gopalan (30), 23.10.1897.
Mahalakshmanna, N. Seshagiri Rao, March, 1910.
Venulkonda Chittianma, M.M. Gopalakrishinayya
19, May, 1900.
Indian Social Reformer, vol. X, p.305.

28. R.Suntharalingam, op.cit., p.85.

had existed since long. The length or the time it had existed was not an argument for its retention, but was favourable for its speedy abolition²⁹. Besides, most of the widows being child widows, at the beginning of widowhood, they could not foresee the hardships of widowhood. The 1911 census as shown below, shows a quite a number of child widows in the Madras Presidency.³⁰

WIDOWS

Less than 1 year	..	31
1 - 2 years	..	34
2 - 3 years	..	85
3 - 4 years	..	140
4 - 5 years	..	383
Less than 5 years in total	..	673
Less than 15 years	..	23068

Being so young, immediately after becoming widows they received solace, sympathy and care from their relations and they thought that this treatment would continue for ever. They also knew that possibilities of marriage were remote and they did not give any thought to it. Even a mere suggestion of remarriage was taken as an insult and the widow would start crying.³¹ They endured hardships of widowhood.

29. Indian Social Reformer, 23 March, 1895, p.230

30. From 1911 census, Quoted from A. Madaviah's Speech on 'Aachara Saerthirutham' (Terfil) at Br. Co. on 24.7.1915

31. Madras Review, February, 1905, p.47

at the instance of other widows. This was the general attitude of widows to the issue of widow marriage. Few widows, who regarded the hardships of widowhood as unbearable even went astray despite the fact that the right of re-marrying was placed beyond the shadow of a doubt by several smritis, the most important are the works of Manu, Narada and Parasara.³² So men women, due to want of resolution could neither accept widowhood nor agree to re-marriage and finally took recourse to suicide. A high caste Brahmin official had a young widowed daughter and he had a private Brahmin clerk. Illicit relationship developed between them and she became pregnant. Not able to face the community, both of them committed suicide.³³ Brahmin widows especially had to undergo lot of hardships as their customs were so strict. An article in 'MADRAS MAIL' on 'The lot of Brahmin and other Widows', painfully noted that "of all the courses that lie in India, the most awful is that of Brahmin and other high caste widows".³⁴ The increasing moral lapses on the part of widows indicated the attitude of some widows to re-marriage and also the lack of moral courage on their part. 'INDIAN SOCIAL REFORMER' blamed the orthodox

32. C.Y.Chintamani, Op. cit., vol.I, p.285

33. Indian Social Reformer, 19 January, 1895, p.162

34. Madras Mail, 22 April, 1896.

society preventing such widows from re-marriage. It stated that "now and then in Madras and the moffusil, we find new born infants dead in the streets gutters or in some obscure places. The consequence is those who go astray and give birth to children, resort to this shameful way of concealing their sin."³⁵

In the last two decades of the 19th century, a marked change started occurring in the attitude of women towards the issues of widows and on the part of widows themselves towards re-marriage. Widows who sought the security and bliss of married life started accepting the matrimony. The young widow daughter of G. Subramania Aiyer gracefully accepted the option of re marriage and the marriage was celebrated in Bombay, as it would furnish a better atmosphere than that of Madras. He was well aware that he was the native of the most conservative and the most orthodox centre of South India - Tanjore.³⁶

Young widows after getting some education, started realising the great injustice done to them in the name of religion and tradition. They felt that both custom and the laws of the land permitted polygamy on the part of the man, but even a child widow

35. Indian Social Reformer, 6 July, 1895, p.347.

36. K. Subba Rao, Revived Memories, (Madras 1933) p.199

could not marry a second time.³⁷ A Smartha Brahmin girl of a Sastri near Kumbakonam was married at the age of ten. She lost her husband very soon and had miserable life of a widow. She had read 'SWADESSAMITRAN' and other newspapers and got influenced by the idea of re-marriage. Without telling her parents, she came to Madras and found out a neighbour boy, who was working in Madras as teacher. He tried to persuade her to return back to her parents but she seemed to have said that she would die rather remain single. She said, "push me if you please, into the Bay of Bengal and drown me there, once for all." Fearing social ostracism, her father refused to take her back. Finally a Smartha boy of 28 years old was found as a partner to this young girl of 17 or 18 years old, and the marriage was celebrated at Viresalingam's house.³⁸

The bold attitude of young girl was admirable compared to the attitude of some of the reformers. Many of the reformers despite preaching never wanted to forge ahead with social reforms. It became a fashion to warn caution in the social reform. N. Ramanujachariar advised that a reformer "should content to wait, relying upon the spread of enlightenment for the ultimate realisation of his aims and ideals."³⁹

37. Indian Social Reformer, 23 February, 1895, p.196

38. K. Subba Rao, Revised Memories, (Madras 1933) p.205

39. N. Subba Rao, Hindu Social Progress (Madras 1904) p.76

Since social reform in India had its origin in the borrowed conscious of the west, many reformers could think and act only like British. B.M.MALABARI, the staunch advocate of prevention of infant marriage and enforced widowhood, had a similar reply from the government when he urged for reforms. A.Meekenzie, Secretary to the Government of India, wrote back like this. "The social reformer must turn to education and not to dictation, in his crusade against popular beliefs and prejudices. Compulsion can never be conviction and without conviction, both social and material reforms are impossible nowadays".⁴⁰

The reluctant attitude of the reformers was apparent, when Viresalingam first came to Madras in 1882. A circular was sent to all reformers in Madras, but only 5 men Ragunatha Rao, Chentsal Rao Ganapathi Iyer, D.Narasiah and Manava Buccayya appeared.⁴¹ Lack of conviction on the part of reformers became all the more apparent, when VIRESALINGAM wanted to celebrate 8th widow marriage in Madras. The reply given by

40. B.M.Malabari, op.cit., p.16

41. Referred to in a published thesis on Viresalingam 1848-1919, A Biography of an Indian Reformer. (University of Wisconsin) by John Green Field Leonard, 1970. p.155.

RAGUNATH RAO was less enthusiastic, who stated that out of 30 members, only 18 attended the meeting and very few were willing to dine with the re-married couple.⁴² Under such circumstances, not every woman could respond to the reform movement. One intelligent lady said that "excommunication is next to death". She further demanded to know that "if a poor family is ostracised, and the woman dies, the husband who earns will somehow get on; But if the husband should die, what would happen to the wife? Remaining in the caste, we might at least cook for some rich relation and manage to live. How horrible the situation be no one would take her, as being an out caste."⁴³ She pointed out where exactly the impediment to widow re-marriage movement lay. Unless the whole outlook of man towards woman was changed, the Hindu widow could scarcely think of re-marriage as an eligible course for her.⁴⁴ Despite such attitude from men, some widows were bold enough to move in the path of reform. Foster sister of the pleader of the central ceded Districts in Madras Presidency, a young Madhwa girl of 16-17 years old, lost her husband and she resolved to marry again. Her brother brought her to Madras, and a young Brahmin boy of different community

42. Ibid, p.160

43. Indian Social Reformer, 2 June 1901, p.316

44. Shyam Kumari Khan, op.cit., p.275

was willing to marry her. The girl not only accepted the remarriage but also an intercaste marriage which was again a taboo in those days. Raghunath Rao acted as priest. The marriage was celebrated at Mylapore, and not only the wife of Ragunatha Rao, some young ladies of the family also attended the function.⁴⁵

The changing attitude of young women, specially of widows, is best illustrated by an incident that took place in a remote corner of Tamil Nadu. RUKMANI, an Iyengar girl from Mannargudi Taluk, in Tanjore District got married when she was 5 years old. Three months later, the boy died and at that tender age, she could not comprehend the full significance of what his death meant to her. At the 18th year, she was capable of contrasting her own position with that of others of her own age. She began to think that it was no fault of hers, if the boy died, and that she could not be mourning her whole life in memory of whom she could not even recall. Her mind began to revolt to the injustice done to her and she made up her mind to free herself and marry again. She heard of some Brahmin converts in Trichinopoly who would willingly take her, as she could not find anybody from her community.

45. K. Subba Rao, op.cit., p.202.

One DORAISWAMY, got seperated from his wife legally because of his conversion, was willing to marry her.

On receiving a favourable reply, the girl escaped one night to Trichinopoly and married him.⁴⁶

Contemporary novels show, how women and at times the whole family embraced Christianity for the sake of re-marriage,⁴⁷ ARUNACHALAM, the hero of a novel called 'KAMAKSHI' wanted to marry off his 7 years old widowed sister. On getting no encouraging response from the authorities of Hindu religion, he embraced Christianity with his whole family.

Emboldened by such acts, an old lady from the goldsmith community felt pity for her young virgin widow daughter and gave her in marriage to a young man from her own community.⁴⁸ In fact, with the spread of female education, women became more and more sympathetic towards widows, although, they did not support the re-marriages taking place in different parts of the presidency. But it is not the number that counts, but it is rather the spirit of response that has come over a section of women which matters.

Every women had feelings for the widow but had no courage to set aside the monster custom.⁴⁹

46. Indian Social Reformer, 6 September, 1896, p.3

47. Indian Social Reformer, 27 March, 1904, p.366

48. Dr.R.Dhandayutham, A study of the Sociological Novels in Tamil, (University of Madras, 1977)p.117

49. Indian Social Reformer, 4 May, 1895, p.76

Some women thought that the alleviation of the sorrows of widows lay not in their re-marriage but in the elevation of their position in their family. Such an attitude resulted in establishment of widow homes, in order to give shelter to and educate widows and make them economically independent. VIREESALINGAM opened a widow Home at Madras in 1902 and provided them, boarding and education free of charge.⁵⁰ Annie Besant favoured widow re-marriage only in the case of child widows⁵¹ and advised them to train themselves as teachers and nurses and thereby making widowhood a consecration to the service of humanity.⁵² With the example of SUBBU LAKSHMI, the first Tamil widow graduate, widows accepting the job of teachers, became acceptable. Educated widows like Kamala Sathianathan, Subbulakshmi, too remained silent

50. Asthana Prathina, op. cit., p.35

51. Ibid, p.66

52. Indian Social Reformer, 8 January, 1904, p.221

about the desirability of the re-marriage of widows. However, it is quite evident that women's attitudes followed the same course as that of men's. Men felt that the knowledge and freedom given to our women must be such, as were suited to our social aims and domestic ideals.⁵³ With the spread of education and reform, the widows could decide about their future fearlessly.

53. N. Subba Rao, op.cit., p.135

THE MIGRATION OF TAMIL CULTURE IN SRI LANKA DURING THE
CHOLA PERIOD.

Dr.C.Selvaraj, M.A., M.Phil., Ph.D.*

....

The imperial Cholas are credited much for establishing a stable empire with sound military and financial administrative system and also for the promotion of various art, architecture, dance music etc. in medieval Tamilagam. They were considered as the powerful rulers, maintained a standing army and navy and with that help made frequent expeditions to the neighbouring countries. They, after defeating their enemies, made suitable arrangements to introduce Tamil Culture and administrative systems in those conquered countries. As they had a powerful navel force, they made frequent successful expeditions upon Sri Lanka and defeated them and established Tamil rule in northern Sri Lanka and introduced Tamil Culture and Civilization that still thrive there. In this article an attempt has been made to analyse these aspects.

Ancient Tamil records claim that South India maintained close relations with Sri Lanka even from the remote past. However, during their reign the imperial

-x-

* Lecturer in History, N.M.Christian College,
Marthandam, K.K.District 629 165. Tamil Nadu.

they shifted the capital to Polonoruva and renamed it as Jananathamangalam, obviously after Jananatha one of the titles of Rajaraja I.⁵ He then organised Sri Lanka into a mandala of the Chola empire and appointed a Chola Governor there to rule under his sovereignty. He stationed some of the military regiments in the conquered country to assist the newly established civil administration as they had done at Kottaru and other parts of South India. They further introduced the Chola currency system⁶ and other socio-cultural changes which still have their effects.

The Chola emperors were orthodox Saivites, very keen in spreading Saivism in the conquered countries. Therefore, they constructed many Siva temples in the newly conquered countries and took steps to spread Hinduism. In northern Sri Lanka at Jananathamangalam Rajaraja I constructed a beautiful stone temple and dedicated it to Lord Siva. The architecture of the temple resembles with its counterparts of the 10th and 11th centuries in the Chola territory of Medieval Tamilagam.⁷ In addition to this, the administrative officials themselves constructed numerous temples in praise of their Gods. For

-x-

5. A.R.E. 132 of 1910.
6. H.W.Coderington, Coins of Ceylon, pp. 84-85.
7. ASCAR, 1953, pp.17.

A mutilated record of Adi Rajendra, son and successor of Vira Rajendra, the last king of the Vijayalaya Chola line, found in Polonnuruva registers a gift of gold endowed by Solavarayan of the Chola dynasty for lighting a perpetual lamp in the temple of Vanavamadevisvaramudaiyar at Polonnaruva¹⁶. Suthanalli Alwar, daughter of Kulottunga and the queen of Vijayabahu I of Sri Lanka made endowments for lighting a perpetual lamp in the Siva temple at Magala¹⁷. The epigraphical sources suggest that even Buddhist monarchs of Sri Lanka Patronized Savism. Nissankanali, a successor of Parakramabahu I and contemporary of Kulothunga III was an ardent Buddhist. He corrected a Siva temple at Rameswaran¹⁸ and also built and maintained a separate alms hall in the temple.¹⁹

These informations clearly testify that Tanilagan maintained close cultural relations with Sri Lanka during the Chola period.

-x-

16. S.1.1. Vol.IV, No.1388.
17. E.Z. Vol.III.
18. E.Z. Vol.I, No.9.
19. E.Z. Vol.II No.29.

LIST OF TOPICS IN WHICH RESEARCH WAS CARRIED ON THE
TAMILNADU ARCHIVES DURING OCTOBER 1993-MARCH 1994.

Name of the Scholar	Subject	Period
1	2	3
Selvi Bysani Sunitha	Postition of Woman in the Aryavysya Community . (1600-1930)	8.10.93 7.10.94
Thiru M.Govindarajan	Freedom Movement in South of India (1700-1961)	4.10.93 3.10.94
Tmt. P.V.Manoranjitham	Historical Perspective of Women of Piramalai Kallas community in Madurai District (1860-1960 AD)	5.10.93 4.10.94
Thiru P.M.Prabhakaran	Trade and Economy in Malabar under East India Company(1792-1840)	6.10.93 5.10.94.
Jame Marion Columba Buckingham	Treatment of Leprosy in the Madras Presidency 1800-1960 with special reference to theperi od 1840-1947.	9.10.93 8.10.94
Thiru E.Paneerselvam	Dairy Development in Salem District(1950-1990).	6.10.93 20.10.93.
" M.Martin Luther	Tribal Religion(Koya)	6.10.93 20.10.93
Tmt. Meera Abraham	Colonial Medicine & Medical Education	6.10.93 5.10.94.

1.	2.	3.
Thiru A.Sivaraja	Rajaji and Madras Policies 1930-1954	7.10.93 6.10.94.
Dr. N.Gowrisankar	Socio,Economic&cultural History of TamilNadu (1700-1900)	7.10.93 6.10.94
Thiru V.S.Murali	"Dairy Development in TamilNadu"	13.10.93 27.10.93.
" R. Kuppusamy	Tutalry Dicty of Kongu Vellalars" 1799-1805.	13.10.93 12.10.94
Tmt.R. Rukmani	"Economics History of the Madras Presidency" 1900-1950.	13.10.93 12.10.94
Selvi DevikaGovinda- chari	Cultural politics in Colonial South India 1925-37.	15.10.93 14.10.94.
Selvi R. Vanitha	Socio-Religious conditions A study an Iyengar Women in Triplicane, Madras. (1600-1962)	13.10.93 12.10.94
Thiru C.Subramanyam	Agrarian Problems under the British Rule Chittoor District (1911-1947)	14.10.93 13.10.94
" R. Kumaran	Kalakad country under Nawabs 1744-1801	15.10.93 14.10.94.

1	2	3.
Tmt. Jayanthi Thiagarajan and Vidya Mandir Students.	The Older Areas of Madras History of Contemporary Madras.	6.10.93 11.10.93
Selvi P. Aruna	Aspect of Economic " History of Andhra with special reference to trade"	14.10.93 13.10.94
Thiru P. Karuman	Trade Union Movement in Malabar (1920-1947)	20.10.93 19.10.94
Selvi S. Pushpalakshmi	V.C. Chidambarampillai (1900-1920)	20.10.93 3.11.93.
Selvi Dr. P. M. Lalitha	North Arcot District Some Reference work	20.10.93 3.11.93.
Dr. M. Nanjundappa	Mysore States Relation- ship with the European powers (1700-1761)	20.10.93 19.10.94
Dr. Manmath Padhy	History & Culture of the Ganjam District. 1757-1857	21.10.93 20.10.94.
Thiru Rajsekhar Basu	Socio-Political Transfor- mation of Two South Indian Castes (Late 19th Century 1960)	22.10.93 21.10.94.
Selvi D. Anantha Valli.	"Contribution of the Egmore Eye Hospital (1818-1963)	26.10.93 25.10.94.
Thiru K. S. Bhagavan	Krishnaraja Wodeyar IV	28.10.93 27.10.94

1.	2	3
Thiru Amin Jaffer	Anglo-Indian Furniture (1700-1830)	1.11.93 31.1.1994
" S. Anantha- krishnan	History of Peasants in TamilNadu	1.11.93 31.10.94
Selvi AgmesChartier	TamilNadu & SouthKarnataka Towns & cities. 17th to 19th centuries	1.11.93 31.10.94.
Tmt. PatriciaGabriel	History and Administration of Chengleput District (1800-1900)	1.11.93 31.10.94.
Thiru P.Saravanan	History of Revenue Settle- ment in Tirunelveli.	1.11.93 31.10.94
Tmt. S.Indumathy	Luminaries of Salem Bar (1900-1962)	18.10.93 17.10.94.
Selvi Srividya Natarajan	Indian Aesthetics and Nationalist Movement (1895-1950).	2.11.93 1.11.94
Thiru C.A.Reddi	"C.R.Reddy-Educationist Political Thinker, Literate and Social Reformer" (1875-1951)	5.11.93 4.11.94.
Selvi Sheela Moses	Tamilagam in Ootacamund	12.11.93 26.11.93.
Thiru A.J. Radha	Women's physical Education in TamilNadu (1882-1962)	19.11.93 18.11.94.
Selvi Saraswathi	Tamizhagam in Ooty	12.11.93 26.11.93

1.	2	3
Dr. P.M. Lalitha	Veera Pandya Kattabomman	18.11.93 17.11.94
Selvi Anitha Devasia	Kerala History especially (1810-1920)	19.11.93 3.12.94
Thiru J. Arunachalam	History of Legislative Assembly (1900-1962)	24.11.93 23.11.94.
Thiru R. Thanancheyan	History of Franchise in TamilNadu(1919-1952)	20.11.93 19.11.94.
Dr. A.K. Ramabushanam	"Pachaiyappa" 18th&19th Century	25.11.93 11.12.93.
Thiru D. Gopalan	"List of Monuments"	25.11.93 11.12.93
Thiru P.K. Balakrishnan	Opening up of Coir Industry 1500-1900	1.12.93 30.11.94.
Selvi Lena Ragade	"Structure and charecter of Madras (FortSt. George) George Town) 1600-1962	9.12.93 8.12.94
Thiru R.K. Paranthaman	"Tamil Literature" 1953-1955	7.12.93 21.12.93
Tmt. M. Padmavathi	"Gender Relation among the stone peekers of odde caste-A study of centinuity and change" 1871-1960	13.12.93 12.12.94
Thiru I.V. Babu	*Social, Political, Cultural, outcomes of Nambudiri Renaissance" 1850-1950	13.12.93 27.12.93

1

3

Thiru Gary. J. Hausman	"Indigenous Medicine in South Indian 1850-1960	13.12.93 12.9.94.
Ms. Radhika Singha	"Criminal Law and Society in early colonial India" 1772-1862	23.12.93 22.12.94
Dr. Jakka Parthasarathy	Tribal customary Laws Among Tribes of TamilNadu	13.12.93 18.12.93
Dr T.E. Girish	"History of Sciences of Geophysics and Astronomy in India"	27.12.93 26.12.94.
A. Lakshmikanthan	"Development of Education and Teachers Welfare-1900-1962	27.12.93 26.12.94.
Dr. MATTISON MINES	"The Social History of Individuality in South India(1639-1962)	30.12.93 29.9.1994
Thiru Selvanathan	"Growth of Nationalism" 1800-1947	27.12.93 26.12.94.
Thiru Y.S.Sastry	"Sadhu Potti Sreeramalu and his Mission" 1927-1957	31.12.93 30.12.94.
" K.P.Prabhakarapanicker	"Riots in Madras Presidency" 1885-1947	4.1.94 3.1.95
Thiru M.Anbumozhi	"Police and Prohibition in TamilNadu 1937-1963 .	7.1.94 6.1.95

1.	2.	3
Dr. (Selvi) P.M. Lalitha	"Veera pandya Kattabomman" 1700-1800	3.1.94 2.1.95
Thiru Vincent Joseph	"Lutheran christian Enterprise in India" 1670-1963	7.1.94 6.1.95
Dr. P. Chellathurai	"Collecti on data for students preparing for IAS Exan"	10.1.94 13.1.94.
Thiru M.R. Basava- rajan .	Dispute between fisherman of Tamilnadu and Andhra pradesh fishing rights in pulicat laka"	12.1.94 one day
Thiru K.V. Varadarajan	Indian economy in British India "1760-1947	11.1.94 10.1.95
Selvi M.V. Vasu	"Oral History of his Highness Jayachama- rajendran Wodeyar" 1919-1974	11.1.94 10.1.95
Thiru R. Yesudoss	"History of St. Columbas Higher Secondary School" 1800-1963	7.1.94 6.1.95
Thiru A. Asaraf Ali	"History of Muslim Education 1903-1963	17.1.94 16.1.95
Thiru B. Ramenathan	"Political career of R. Venkataraman "	18.1.94 17.1.95
Thiru K-Muthusamy.	"Rathinagrieswarar Temple" 1670-1960	17.1.94 16.1.95
Thiru I. Elangovan	"Contribution of the Missioneries in the Educational Growth in the Arcot Districts"	12.1.94 11.1.95
Thiru Brimnes. Niels	"A social history of Madras and Tranquebar" 1680-1830	17.1.94 16.7.94

1.	2	3
Thiru M.C. Raja	"Urbanisation in TamilNadu with special reference to Tanjore District." 1750-1957	17.1.94 16.1.95
Selvi K. Vijayan	"National Movement in Tamil Nadu"- 1900-1950	21.1.94 20.1.95.
Tnt. S. Selvan	Implementation of Reservation policy in Higher Education "1936-1962	27.12.93 26.12.94
Tnt. R. Padmini	"History of the Thuluva Vellala"-1860-1960	11.1.94 10.1.95
Thiru O. Thillai-nayagan	Sri Subramaniaswamy Temple A study of an organisation of the temple and Administration of its properties" 1800-1963	24.1.94 23.1.95
Selvi P. Ponrathi	" Medical works in Tamil" 1892-1963	17.1.94 16.1.95
Tnt. Maya, R.K.	"Plantation Labour in South India"-1800-1950	17.1.94 16.1.95
Selvi A. Pushpa Gowri	"Triplicane Area "	21.1.94 5.2.94
Selvi P. S. S. S. S.	" Tamil " 1892-1963	17.1.94 16.1.95
Thiru IntimarIm song	"Examination of AO Naga Traditional sources"	27.1.94 10.2.94
Thiru M. Ramesh	Hindus-Perception of Evils" 1850-1950	28.1.94 27.1.95

1.	2	3
Dr. C. Thomas	"Agrarian system in the Carnatic" 1710-1801	21.1.94 20.1.95
Selvi D. Shampa	Growth of Textile Industry in Pondicherry" 1800-1962	27.1.1994 26.1.95
Selvi M. Malathy	"Vellore's Urbanisation" 1800-1962.	27.1.94 26.1.95
Selvi N.M.F. Mahamutha	"Poverty alleviation Programme" 1948-1963	27.1.94 10.2.94.
Selvi T.T. Githarani	"Alwar Poems"	10.2.94 24.2.94
Tmt. R. Kalavathy	"Elements of Realism in Siddha"	10.2.94 24.2.94.
Selvi S. Anuzsiya	"Madras Srilankan Relations" 1947-1963	25.1.94 24.1.95
Thiru P. Purushothaman	Economics of salt "Industries in Thanjavur District"	16.2.94 30.2.94
Thiru S. Divan	"Ash murder at Maniyachi" 1900-1915	31.1.94 30.1.95
Dr. P. Rajadurai	"Self Respect Movement" 1910-1960	28.1.94 27.1.95.
Thiru A.R. Venkatachalapathy	"A social history of Tamil Nadu: An Intellectual history perspective " 1857-1963.	17.2.94 16.2.95.

1.	2	3.
M. Raziya Parvin	"Tourism in the city of Madras	20.2.94 19.2.95
Selvi A.G.Kalavathy	"Growth of Industrialism during period of K.Kamaraj"-1954-63	22.2.94 8.3.94
Thiru V.Rajapandi	"Communal Riots of Mudukalathu "	22.2.94 8.3.94
Dr. S.J. Sudhakar	Modern Economic History of SouthIndia"-1900-1960	23.4.94 22.4.94
Thiru C.Balakrishnan	History -Victoria Technical Institute"1886-1963	7.2.94 6.2.95.
Thiru A.Geethan and R.Sundar	"History of the college of Engineering"	16.2.94 15.4.94
Thiru P.S.Chandraprabhu	The Role of Madras Legislature in the upliftment of Harijans" 1920-1950	14.2.94 13.2.95
Thiru M.K.Mohan	"The Development of Railways in the Madras Presidency " 1800-1947	25.2.94 24.2.95
Thiru K.Sajith	"History of Horse Race in Madras City " 1800-1963	9.2.94 8.2.95
Thiru Murali, N.	"Co-operative Movement in Chengai M.G.R. District."-1900-1963	21.2.94 20.2.95
Thiru M.Devaraj	"Col.Macaulay the Resident of Travancore"-A study" 1800-1958.	18.2.94. 17.2.95

1.	2	3
Thiru G.Mohanadasan Pillai	"History of Malayalam Journalism" 1840-1940	4.3.94 3.3.95
Thiru J-Venkat Rao	Part played by the Krishna Patika in Freedom Movement " 1902-1947	7.3.94 6.3.95
Dr. P.Rajadurai	"History of Periyar E.V.R.-1910-1970	25.2.94 24.2.95
Thiru S.Mohammed Yousuff	" The Muslims of Tamilnadu and Indian National Movement".	23.2.94 22.2.95
Thiru Ajit Menon	"Eco logical History of TamilNadu" 1800-1963	7.3.1994 6.3.95
Thiru Darren C.Zook	"Agriculture and Rural Economic History" 1850-1920.	3.3.94 2.11.94
Thiru I.K.Malhieson	"Movement of Plants in India to England " 1780-1810	15.3.94 14.3.95
Thiru K.K.Kunhikrishnan	"Anti-colonial struggle in Madras Presidency" 1792-1820.	22.2.94 21.2.95
Tmt. K. Aruna	"German contributions to Tamil studies" 1750-1800.	4.3.94 3.3.95
Thiru M.Vijaya Baskar	"Organis ation of production in an Export oriented sector case of Knitwear production in Tiruppur" 1900-1960	10.3.94 9.3.95
Thiru B. Saidulu	"History of Agrarian condition of Hyderabad state"-1900-1950	11.3.94 10.3.95

	2	3
Selvi R. Yadugiri	"Indian council for child welfare-A study" 1956-1963	15.3.94 14.3.95
Thiru M.S. Annamalai	"Indian National Army and Freedom Fighters" 1930-1947	23.3.94 22.3.95
Tmt. J. Usha	"Industries in Madras" 1850-1963	16.3.94 15.3.95
Thiru L.J. Celestine	"Madras Army" 1758-1947	11.3.94 10.7.94
Thiru K. Sivasubramaniyan	Codes of Irrigation "Laws through Mamubanas" 1800-1950	8.3.94 7.3.95
Tmt. N.K. Meera	"Handloom Industry in South India" 1850-1950	11.3.94 10.9.94
Selvi Janaki Abraham	"Change in Nayar Marriage" 189-1950	24.3.94 2.4.94
Tmt. Ute Almonait	"Kanalamal Charittiram" 1800-1900	24.3.94 30.3.94
Selvi N. Thilagam	"Agriculture and Irrigation Development in Ramanathapuram" 1910-	30.3.94 29.3.95
Tmt. R. Rukmani	"Urban Economics of TamilNadu" 1900-1963	7.3.94 6.3.95
Thiru G. Govindasamy	"Historical Development of Educational Commission" 1857-1963	10.3.94 9.3.95

1.	2.	3.
Thiru R. Robi	"Growth of Education in Tamil Nadu" 1919-1958	10.3.94 9.3.95
Tmt. C. Kailasasundari	"History of South India" 1939-1960	31.3.94 30.3.95
Thiru D. Ganesh	"Mahatma's Assasination" 1948-1956	18.3.94 17.6.94
Thiru Hemantha Kumar Pamarthy	"History and Archaeology"	18.3.94 17.3.95
Selvi V. Prabhu Kumari	"Life and contributions of Dr. M. Balamurali- Krishna"	23.3.94 22.3.95

TAMIL NADU ARCHIVES LIBRARY

List of Books Received during 01-10-1993 to 31-03-1994.

Sl. No.	Author/Donor	Title
(1)	(2)	(3)
1.	Government of Tamil Nadu	Tamil Nadu Financial Code, Vol. 2
2.	do	Tamil Nadu Budget Manual, Vols 2
3.	do	Tamil Nadu Account Code, Vol. 2
4.	C.A. Reddi, Madras-7	Triveni: Golden Jubilee, Number 1978.
5.	do	Indian Review: Golden Jubilee, Number 1900-1950
6.	do	Indian Pictorial Education, Vol. I
7.	Government of Jammu and Kashmir	Jammu and Kashmir State Gazetteer Ladakh Region
8.	Government of Karnataka	Karnataka State Gazetteer: Bangalore and Kodagu.
9.	Department of Statistics, Tamil Nadu	Statistical handbook for Tamil Nadu 1989, 1991, 1992.
10.	C.A. Reddi, Madras-7	Encyclopedia of Madras Presidency and adjacent States - 1920-21.
11.	National Archives of India, New Delhi.	Annual Report - 1992.
12.	State Archives, Panaji, Goa.	Purbhilekh - Puratatra, January-June 1991.
13.	State Archives, Panaji, Goa	Historical Archives of Goa.
14.	Government of Tamil Nadu	Bulletin of the Government Oriental Manuscript Library, Madras.
15.	do	Pudukottai District Gazetteers, 1993.
16.	Government of Punjab	Punjab District Gazetteer, Amristar (Supplement)
17.	do	Punjab District Gazetteer, Gurdaspur (Supplement)

(1)	(2)	(3)
18.	Higgin Bothams	Getting India on the Move: 150 Year- Sager of Simpsons of Madras by S. Muthiah.
19.	Sajeen, A.	Indian Reaction to British Administrative Policies with special reference to Tamil Nadu 1885-1905 (M.Phil. Thesis)
20.	National Archives of India, New Delhi.	Guide to the Records in the National Archives of India, Part-XI
21.	Bandopadhyay	The Agrarian economy of Tamil Nadu 1820-1855.
22.	Supriya (R)	Police Administration in the City of Madras - 1947-1967(M.Phil. Thesis)
23.	Department of Statistics Tamil Nadu	Annual Statistical Atlas of Tamil Nadu - 1985-86, 1987-88, 1988-89.
24.	Nagarethinam	Parent people in Madras City (M.Phil - Thesis)
25.	British Records Associa- tion, London.	Archives, Oct.' 1993.
26.	செங்கச்செரியல் பிரிட்டர்ஸ், சென்னை - 92	ஸ்ரீ மீனாட்சி பஞ்ச ரத்தினம்.
27.	Meena Menon, K.N.	Congress rule in Madras Presidency 1937-39 (M.Phil - Thesis)
28.	Balakrishnan, C.	History of Technical Education and Industrial Training in the Madras Presidency - 1884-1956. Ph.D-Thesis
29.	Sastry, Y.S.	Amarajeevi Potti Sree Ramulu 90th Jayanthi Souvenir 1992.
30.	எத்திராஜர், ஜெ.	ஆவணத்தின் கதை.
31.	தமிழ்நாடு தொழிலாளர் நலவாரியம்.	1992-93 -ம் ஆண்டறிக்கை.

(1)	(2)	(3)
32.	Munks Gaard Copenhagen	Restaurator: Vol. 1 to 4-1994.
33.	Anuzsiya Senathirajah	Indo Sri Lanka Relationship (1948-1964) with Special reference to Tamil Nadu(Thesis).
34.	Kumar, S.	Pulicat: A Study (M.Phill-Thesis)
35.	Tamil Nadu Leather Development Corporation Ltd.,	10th Annual Report - 1992-93.
36.	Government of TamilNadu	Budget Speeches of Finance Minister - Vol.I, 1980-81 to 1987-88.
37.	.. do ..	Budget Speeches of Finance Minister Vol.II - 1989-90 to 1993-94.
38.	National Archives of India, New Delhi.	Bulletin of Research Thesis and Dissertations, No.16, Jan. 1989 - Dec. 1990.
39.	Santhinathan, T.K.	A Manual of Nerve Blocks with illustrations.
40.	Madras Institute of Technology	Silver Jubilee Souvenir - 1974-75.
41.	Government of Rajasthan	Rajasthan Jillah Gazetteer.
42.	Government of Tamil Nadu	Progress of Education in Tamil Nadu 1985-86.
43.	Directorate of Technical Education, Tamil Nadu	Government College of Architecture and Sculpture: Calendar 1989-90.
44.	George Muller (D.S.)	Birth of Bishopric
45.	சிருஉட்சணசாமி செட்டியார் .என்.	ஸ்ரீசங்கராச்சார்ய மடங்களைப்பற்றிய சில நீதிமன்றத்தீர்ப்புகளில் இருந்து சில குறிப்புகளும், சில நிர்வாக ஆவணங்களும் 1987.
46.	Thriveni Academy, Ms-4	Prospectus - 1991-92
47.	Kuppusamy, A.	Sri Sankara and his connections with Kanchipuram - 1990.
48.	இந்து சமய மன்றம்	ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடிபீடம் ஸ்ரீசங்கரா சார்ய ஸ்வாமிகள் 1987.

(1)	(2)	(3)
49.	Sankara Bhakta Jana Sabha, Kanchipuram	Sri Sankaracharya and Sankaraithe Institutions.
50.	TAMARAI, Madras.	Tamil Nadu Arasu Medical Science and Resources Institute - Memorand and bye-laws.
51.	Tamil Nadu Government	Republic day sports and games 27th and 30th Meet, 1985 & 1988.
52.	Tamil Nadu Text Book Society.	Physical Education: Revised syllabus for Stds. VI to XI.
53.	M.I.T.	M.I.T. Alchemy: Silver Jubilee
54.	Tamil Nadu Forest Department.	Forest News: 1991-Jan. - Dec.,
55.	Medical College, Chengalpattu.	Chemmag. 1986.
56.	Government of Tamil Nadu	Revised Manual of village Account (General) 1959.
57.	Tamil University, Tanjore	Annual Report - 1991-92.
58.	Government of Madhya - Pradesh.	District-wise Gazetteers.
59.	G.A. Reddy	Cambridge Review, 1902-03, 1903-04, 1905-06.
60.	.. do ..	Gandhiji: His Life and Work - 1944.
61.	.. do ..	Fundamentals in Methods - 1918.
62.	.. do ..	Gokhale birth Centenary Souvenir 1866-1966.
63.	.. do ..	Queen Marry's College, Magazine
64.	.. do ..	Sir. Alladi Krishnaswamy Iyer Shashtyabdapoorthi Souvenir-1943.
65.	.. do ..	Psychology and Art of Education by T.V.S. Rao - 1949.
66.	.. do ..	Madras City Water Works; Golden Jubilee Souvenir - 1914-64.
67.	.. do ..	Sir. A. Lakshmanaswami Mudaliar Commemoration, Vol. 1948.
68.	.. do ..	Cultural Forum Sep-Oct. 1963.
69.	.. do ..	The Reddis (Thesis)

.. /- ..

(1)	(2)	(3)
70.	C.A. Reddy	Reconstructing Elementary Education in Mysore - 1937.
71.	.. do ..	Commemoration Volume to Sardar Raju
72.	.. do ..	Souvenir at the 10th Anniversary of the Cancer Institute, Madras-1955-65.
73.	.. do ..	Nehru: A birth day Book - 1949.
74.	.. do ..	History of services, I.A.S., and I.P.S. - 1.1.1957.
75.	.. do ..	The Civil List. I.A.S. & I.P.S. 1.1.57
76.	.. do ..	History of Reddy Kingdoms.
77.	.. do ..	Pachaiyappa's College Centenary Commemoration 1842-1942.
78.	.. do ..	H.H. The Yuvaraja's Tour in Europe
79.	.. do ..	Report of the Centre State Relations - 1971.
80.	.. do ..	Tinneveli district political Conference speech by C.R.Reddy, 1935.
81.	தாமரை ஞாலகம், சென்னை - 26	போகர் 7000 . 7 காண்டங்கள்.
82.	.. do ..	போகர் நிகண்டு 1700
83.	.. do ..	போகர் ஞால சூத்திரம் 100
84.	.. do ..	போகர் ஜென்னா காசுரன்
85.	.. do ..	போகர் நிகண்டு கையேடு
86.	.. do ..	அகஸ்தியர் வைத்திய காவியம் 1500
87.	.. do ..	அகஸ்தியர் அமுத கலை ஞானம்.
88.	.. do ..	அகஸ்தியர் வரத செளமியம்
89.	.. do ..	அகஸ்தியர் மகா திராவகம்
90.	.. do ..	அகஸ்தியர் மாந்திரிக காவியம்
91.	.. do ..	அகஸ்தியர் பூஜாவிதி 200
92.	.. do ..	அகஸ்தியர் 12,000
93.	.. do ..	நந்திசர் நிகண்டு 300
94.	.. do ..	நந்திசர் கருக்கிடை 300
95.	.. do ..	நந்திசர் சர்வ கலைக் ஞானம் 1000
96.	.. do ..	கோரக்கர் சந்திர ரேகை.
97.	.. do ..	கோரக்கர் மலை வாசலம்.

(1)	(2)	(3)
98.	தாமரை நூலகம், சென்னை-26	கொங்காரர் வாத காவியம் 3000
99.	.. do ..	யாகோபு தண்டம்.
100.	.. do ..	யாகோபு வைத்திய சிந்தாமணி
101.	.. do ..	உரோம ரிஷி வைத்தியம் 500
102.	.. do ..	திருவள்ளூர்நாயனார் வைத்தியசிந்தாமணி
103.	.. do ..	கற்புக நூல் திரட்டு
104.	.. do ..	சுட்டை முரி நிகண்டு 1200
105.	.. do ..	சித்தர் இரச வாதக்கலை
106.	.. do ..	சித்தர் எண் யந்திரங்கள்.
107.	.. do ..	தன்வந்திரி நிகண்டு
108.	.. do ..	மச்சமுனி திருமந்திரம்
109.	.. do ..	ஒட்டியம் சல்லியம்
110.	.. do ..	தட்சிணாமூர்த்தி மெய்ஞ்சாலை
111.	.. do ..	தேரையர் வைத்திய காவியம் 1500
112.	.. do ..	திருமூர் வைத்தியம் 1000
113.	.. do ..	கருமூரார் வாத காவியம் 700
114.	.. do ..	ஊர்வசி ரசவாத சிந்தா
115.	.. do ..	சுப்ரமணியர் கருமக்கலை
116.	Government of West- Bengal	Survey Reports - West Bengal Regional Record survey Committee

List of Books newly purchased

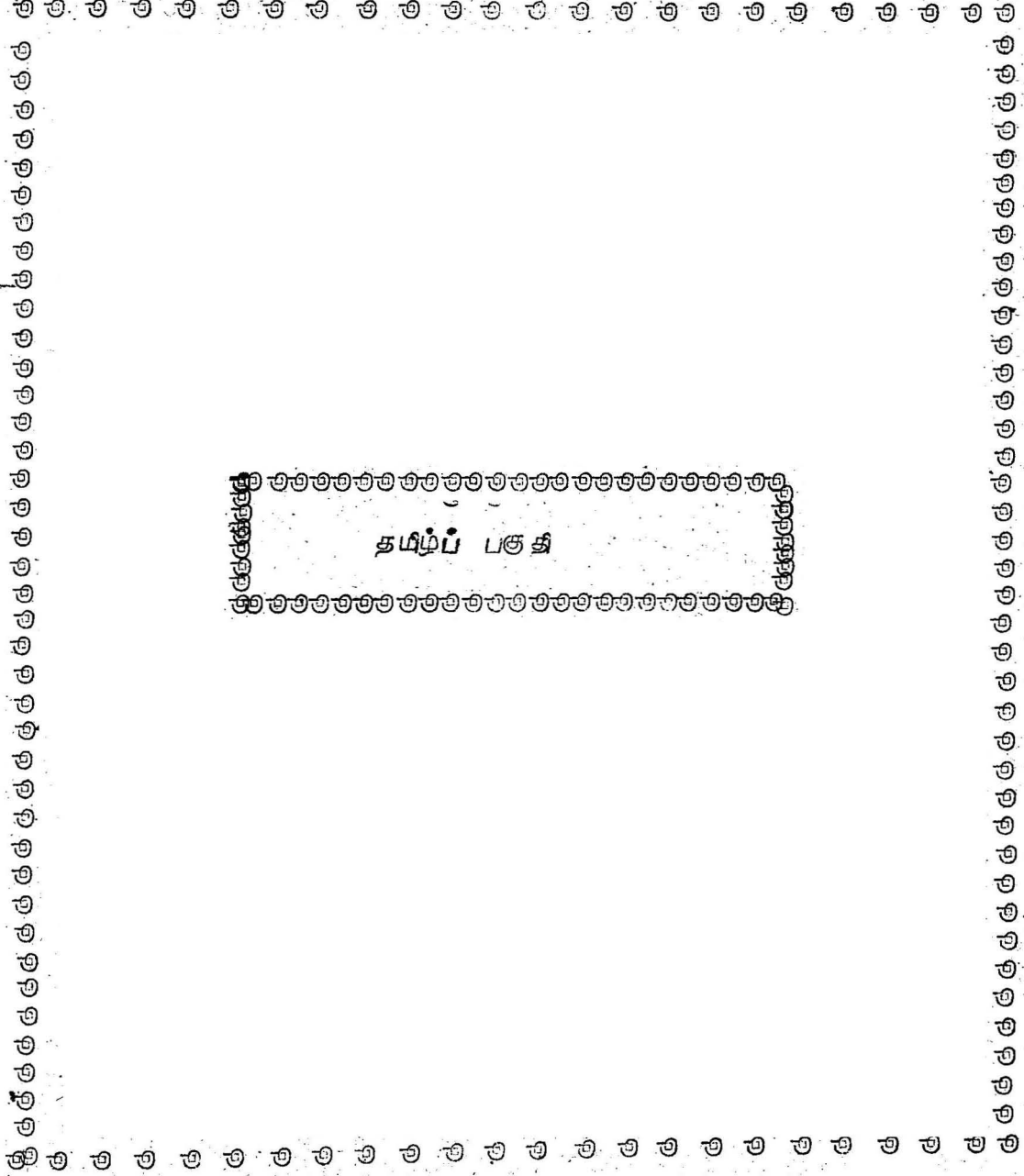
1.	Whitakar (Z)	Hills in the Clouds - 1993.
2.	Kundrakudi Adigalar	Tirukkural - 1991
3.	Rajannan	Salem Cyclopedia - 1992.
4.	Goradia	Lord Curzon - 1993.
5.	Robb (P) ed	Datit Movements and the Meanings of labour in India.
6.	Fisher (M.H.)	Indirect rule in India
7.	Winus & Vink	The Merchant Warrior pacified 1991.

.. /- ..

(1)	(2)	(3)
8.	Mookerjee(S.P)	Leaves from a Diary 1993.
9.	Mayhew (A)	Christianity in India 1993.
10.	Kumar (Tuktuk)	History of Rice in India 1988
11.	Wheeler (J.T)	History of India and the Frontier States of Afganistan, Nepal and Burma 1987.
12.	Ratnapala (N)	Crime and Punishment in the Buddhists Tradition 1993.
13.	.. do ..	Famous Parsis - 1990
14.	Chatterjee (S)	Governors role in the Indian Constitution - 1992.
15.	Tiwari (S)	Mathematics in History, Culture Philosophy and Science.
16.	Gowda (V)	New Dimension for Indian Planning: Outline of Modern Knowledge - 3 Volumes 1993.
17.	Lodha & Lodha	Economics of Environment - 1993.
18.	Thamilmaran (V.T)	Human Rights in third World perspective - 1992.
19.	Gardner (P)	History of Ancient Coinage - 1975.
20.	Karashima (N)	Towards a new formation.
21.	Rajaji	Deen Reader.
22.	Subramaniam (C)	Hand of destiny, Vol.I - 1993.
23.	Ranganathan (S.R)	A Librarian looks back 1992.
24.	..	Eminent Orientalists - 1991.
25.	Fawcett (Lady)	Travels of the Abbecarre in India and the near east - Vol.I, 1990.
26.	Thurston (Edger)	Ethnographic notes in South-India - 1989.
27.	Bhandarkar (DR)	Some aspects of Ancient Indian Culture - 1989.
28.	Kearns (J.F.)	Kalyana Shatanku -1991.
29.	Murdoch (John)	Hindu and Muhammadan Festivals 1991.
30.	Cunningham (A)	Coins of Ancient India - 1990.

(1)	(2)	(3)
31.	Thurston (Edger)	History of the Coinage of the Territories of the East India-Company - 1992.
32.	Danvers (F.C.)	Report on the Portuguese Records relating to East Indies - 1991.
33.	Sirr (Henry Charles)	Celon and the Cingalese in 2 volumes - 1991.
34.	Oldham (C.E.)	Sun and the Serpent - 1988.
35.	Butterworth	South lands of Siva - 1990
36.	Swamikannu Pillai	Indian Ephemeris - 1987
37.	Underhill (MM)	Hindu Religions-year 1991.
38.	Marshall (John)	Conservation Manual - 1990.
39.	Geiger (W)	Culavamsa being the more recent part of the Maharamsa - 2 volumes.
40.	Kingsbury & Phillips	Hymns of the Tamil Saivite Saints - 1993.
41.	Muller (F.Max)	My Autobiography - 1993.
42.	Purnalingam Pillai	Ravana 1993.
43.	Muller (F. Max)	My Indian Friends 1993.
44.	Beal (S)	Travels of Fah-hian and Sung-Yun-1993.
45.	Percival (P)	Tamil - English Dictionary -1933.

தமிழ்ப் பகுதி

டாக்டர் அன்னிபெசன்ட்

சு. முத்துசாமி, M.A., B.G.L., D.G.T.D.R.T., *

அறம் உணர்ந்த ஆன்டோர்களை!

அறிவார்ந்த பெரியோர்களை! அன்பார்ந்த சகோதர சகோதரிகளை!

டாக்டர் அன்னிபெசன்ட் அம்மையார் இந்தியாவின் தென் கோடியில் அமைந்துள்ள "முத்துநகர்" என அழைக்கப்படும் சூத்துக்குடி மண்ணில் காலடி எடுத்த வைத்து சூ நான்குகள் ஆகின்றன. அவர் 1883ம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் 16ம் நாள் இங்கு வந்தார். அவர் வருகை தந்து சூ நான்குகள் நிகழ்வுவதை முன்மீட்டு எடுக்கப்பட்ட இவ்வியாவில் "அன்னிபெசன்ட் நிகழ்வுச் சொற்பொழிவு" ஆற்றும் வாய்ப்பினை எனக்கு அளித்ததன் காரணமாக உங்கள் முன் நிற்கிறேன். டாக்டர் அன்னிபெசன்ட் பிரம்மஞான சபையின் வளர்ச்சிக்கும், சிறப்புக்கும் ஆற்றிய பணியாது? எத்தனையோ பெரியார்கள் பிரம்மஞான சபையின் பல்வேறு நிலைகளில் பணியாற்றியுள்ள போதிலும், அம்மையார் மட்டும் சூ நான்குகளுக்குப் பாரமம் அடைவர் மனிதமும் நிலைத்திருப்பதன் காரணம் என்ன? அவருடைய வாழ்க்கையிலிருந்து நாம் கற்றுக் கொள்ள வேண்டியவை யாவை? மனித நேயத்தையும், சகோதரத் துவத்தையும் வளர்க்க நாம் செய்ய வேண்டுவன யாவை? இவற்றைப் பற்றி சில கருத்துக்களை உங்கள் முன்வைக்க விழுகிறேன்.

தமிழ்த்தென்றல் திரு வி.க.அவர்கள் "மனிதர் யார்?

என்ற வினா எழுப்பி, "உள்ளும் புறமும் ஒத்த நடக்கையர் மனிதர்" என விடையிறுத்தார். இவ்விளக்கத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாக வாழ்ந்த மாமனிதர் அம்மையாராவார். மகாகவி லேகப்பியர் தன்னை உடைய கதாநாயகியை

* தலைவர், பிரம்மஞானசபை, திருநெல்வேலி

(21.08.93ல் வேளூரில் ஆற்றிய அன்னிபெசன்ட் நிகழ்வு சொற்பொழிவு)

"காலம் அவளை அழிக்க முடியாது; அவளுடைய அளப்பரிய மாறப்பட்ட தன்மைகளை மரபு வழக்கம் கெடுத்தவிட இயலாது (Age cannot wither her; nor custom state her infinite variety ") என்று வருவித்திள்ளார். இவ்வருளை அம்மையாருக்குச் சாலப் பொருத்தம். அம்மையார் இந்தியா வந்தடைந்து பதினெட்டு ஆண்டுகளுக்குப் பின் பாரத பூமியில் காலடிவைத்தவர், மார்க்ரெட் எலிஜபத் என்பவர், இவரும் ஜரிஉக் இனத்தவர்தான். இவருக்கு சுற்றியாசம் அளித்து, "நிவேதிதா" எனப் பெயர் சூட்டினார், சுவாமி விவேகானந்தர். மார்க்ரெட்டுக்கு தீட்சை அளித்தபோது, "நீ ஞாய்மைக்கு இருப்பிடம்; உள்ளன்போடு மன்தயிர்களை நீ நேசிக்கிறாய்; நீ உறுதியான உள்ளம் படைத்தவன்; இதற்கெல்லாம் மேலாக உன் உடலில் வீரரத்தம் ஓடுகிறது. ஆகவே இங்கு ஆற்றவிருக்கும் அரும் பணிகளுக்கு தகுதியானவள்" எனக் கூறினார் சுவாமி விவேகானந்தர். அன்சிபெசன்ட் அவர்கள் இந்தியா புறப்பட்டபோது Masters இதே வார்த்தைகளைச் கூறி அவரை வாழ்த்தி வழியனுப்பியிருப்பார்களென்பது திணை. இங்கிலாந்து இந்தியாவுக்குப் பல நல்லறிஞர்களை நன்கொடையாக வழங்கியுள்ளது. அவர்களில் தலையானவர் அம்மையார் என்றால் பிக்கையாகாது. அவரிடம் இறைத் தூதர்களுக்குரிய அனைத்தி ஞானங்களும் நிகழ்ந்திருந்தன. உடல் ஞாய்மை, ஆன்மபலம், மக்களை ஈர்க்கும் சக்தி உயர்ச்சித் தடிப்பு, நாவன்மை, கற்பனைத்திறம், தன்மைபிக்கை, தன்னை அறியும் தன்மை இவை அனைத்தையும் அவர் பெற்றிருந்தார். அவர் பன்முகப் பேராண்மை - யாளராக வாழ்ந்தவர். அவர் தொடரத சிறை இல்லை எனலாம். சமுதாய சீர்திருத்த வாதியாக, ஆன்மீகவாதியாக, அரசியல் வாதியாக என்பத்தாறு ஆண்டுகள் வாழ்ந்த அவருடைய வாழ்க்கை பயனுடையதாக அமைந்தது. மாமனிதர்கள் தங்களைச் சுற்றிச் சுவர் எழுப்பிக் கொண்டு தந்த கோபுரத்தில் வாழ்வுதில்லை. அம்மையாரின் வாழ்க்கையும் அவ்வாறு தான் அமைந்தது. அவர் பண்பட்ட, கன்னியமான, வீராங்கனையாகத் திகழ்ந்தார். ஆனால் அவருடைய சொந்த வாழ்க்கை சோகம்திரம்பியது.

1847ம் ஆண்டு அக்டோபர்மாதல் நாள் மாவல 5.39க்கு அம்மையார் பிறந்தார். தந்தையார் வில்லியம் உட் கடவுள் நம்பிக்கையற்ற கத்தோலிக்கர். தாயார் ஐரிஷ்புராட்டஸ்டீட் மதத்தைச் சார்ந்தவர். தந்தையாரின் பெற்றோரில் ஒருவர் ஐயஸ்லாந்தைச் சார்ந்தவர். மற்றவர் இங்கிலாந்தைச் சார்ந்தவர். அன்சி 3/4 பகுதி ஐரிஷ்காரராகவும் 1/4 பகுதி இங்கிலிஷ் காரராகவும் இருந்தபோதிலும் இவர் தன்னை ஒரு ஐரிஷ்டென் என அடையாளம் காட்டிக் கொள்வதில் பெருமிதமடைந்தார். பெற்றோரின் மூன்று குழந்தைகளில் இரண்டாம் வரான அன்சி ஐந்து வயதில் சிறுமியாக இருந்தபோது தந்தையை இழந்தார். தலைவகுை இழந்த குடும்பம் பொருளாதாரச் சிக்கலில் தனித்தது. ஆரம்பக் கல்வி மட்டுமே பெற்ற அன்சி சிறிஸ்தவமதத்தில் தீவிரமான ஈடுபாடு காட்டி ருந்தார். வெளியூர் பயணத்தின் போது பிராங்க் டெசண்ட் என்ற சிறிஸ்த மதகுருவின் பழக்கம் ஏற்பட்டது. இப்பழக்கம் உறவினர் அமைதியோடு திருமணத்தில் முடிந்தது. இத்திருமணம் பொருந்தாத திருமணம் என்பதை இருவரும் விரைவில் கண்டுகொண்டனர். இருவரும் மாண்புபட்ட குடும் உடையவர்கள். அன்சி எளிதில் உடர்ச்சி வசப்படக் கூடியவர். தன்மாத உடர்வு உடையவர், முன் கோவி, குடித்தனப்பாஷ்ட இல்லாதவர். ஆனால் பயந்த சுபாவமுடையவர். பிராங்க் அதிகம் பேசாதவர். பழமைவிரும்பி, காரணமின்றி எளிதில் கோபப்படுபவர். எளிதில் சமாதானம் அடையாதவர். சிந்தனையாளரான அன்சி கப்பிளிஷ்ளின் சில குறைகளைச் சுட்டிக் காட்டும் போது பிராங்க் கோபமடைவார். தீவிர இதயமும், பரந்த மனமும் படைத்த சிந்தனையாளியான அன்சி டென் ஆணுக்கு சமமானவர் என்ற என்ற கருத்துடையவர். பழமை விரும்பியான பிராங்க் மதசூல்களை ஆராய்ச்சி செய்வது பாவம் என்ற கருத்துடையவர்; டென் ஆணுக்கு அடிமை, படுக்கை அறைப்பது என்ற மனோபாவமுடையவர். இத்தகைய இருவர் இணைந்த வாழும் வாழ்க்கை எத்தகைய நற்க

வாழ்க்கையாக இருந்திருக்கின்ற மென்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அடிக்கடி ஏற்பட்ட கருத்தி மோதல்களால் அவர் கணவர் அகலாபரிகின் உடலையும் உள்ளத்தையும் சித்புறத்தினார். பலமுறை தன் கணவர் தன்னை அடித்ததையும், படுக்கையில் இருந்து கீழே தள்ளியதையும், கேவலமான வார்த்தைகளால் திட்டியதையும் தன் சுயசரிதையில் எழுதியுள்ளார். பொருத்தாத இவ்வாழ்க்கையிலும் இரு குழந்தைகளைத் தாயாடார் அவர். டிப்பி என்ற மகனும், மேடல் என்ற பெண்ணையும் பெற்றபின்னும் அவர்கள் வாழ்வில் அமைதி திகள்கவில்லை. மேடல் கைக்குழந்தையாக இருந்த போது ஒருமுறை வியாதியில் மறந்ததின் எல்லைக்குச் சென்ற பிழைத்-தெழுந்தாள். ஒரு பாவமும் அறியாத ஒரு குழந்தையை வியாதி மூலம் கடவுள் ஏன் சித்புறத்தவேண்டு. மென்ற சிந்தையின் முடிவு, கணவரின் கொடுமை ஆசியவை காரணமாக அட்கி நாத்திகரானார். சேர்ந்தி வாழ இயலாத இருவரும் பிரிந்தி வாழ்வதென முடிவெடுத்தனர். ஆறாண்டு மனவாழ்வுக்குப் பின் இருவரும் பிரிந்தனர். பிரிவும் போது பெண் குழந்தை அட்கியின் பொருப்பில் விடப்பட்டது. பின்னர் ஒரு நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பின் மூலம் இக் குழந்தையும் தந்தையின் பாஸ்காப்பில் இருக்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. குடும்ப பாரத்தினின்பில் விடுபட்ட அட்கி முறு முச்சாக பொதுவாழ்வில் ஈடுபட ஆரம்பித்தார். அவருடைய பல்சுறைப் பணிகளையும் அறிந்தாலன்றி அவரை முழுமையாக அறிய முடியாது. ஆகவே நாத்திகவாதி அட்கிபெசன்ட், பெண்ணரிமைக்காகப் போராடிய அட்கி பெசன்ட், சுதந்திரப் போராட்ட வீராங்கனை அட்கி பெசன்ட், ஊழத்தாளர் அட்கிபெசன்ட், பேச்சாளர் அட்கிபெசன்ட் கல்வியாளர் அட்கிபெசன்ட் என்ற நிலையில் சிறிது பார்த்த பின் பிரம்மஞாதி அட்கிபெசன்ட்டைக் காணலாம்.

புகழ்பெற்ற ஏழு பெரும் நாத்திகர்களில் முதன்மையானவர் சார்லஸ் பிராட்லா ஆவார். தேசிய சமயம் காராச் சங்கம் (National Secular Society) என்ற அமைப்பைத் தலைமையேற்ற நடத்தியவர். எரிமையும் நேர்மையும் அடிகலன்காணுகூட கொண்டு மக்கள் மத்தியில் செல்வாக்குப் பெற்றவர். குடும்ப

வாழ்க்கையிலிருந்து விடுதலை பெற்ற அன்னி என்.எஸ்.எஸ். அமைப்போடு தன்னை இணைத்துக் கொண்டார். சார்லஸ் பிராட்லாவுடன் தோளோடு தோள் இணைத்து செயலாற்றினார். போராடினார். பதினாறு வயதில் சிறிந்தவ் மதத்தில் தீவிரமான ஈடுபாடு கொண்டிருந்த அன்னி இருபத்தொட்டாவது வயதில் பயங்கரமான நாத்திக வாதியாக மாறினார். இக்காலக் கட்டத்தில் டென் உரிமைக்காகவும், சோஷலிச கோட்பாட்டிற்காகவும் பாடுபட்டார். பெர்னாட் உகாவின் தொடர்பும் இக்கால கட்டத்தில் ஏற்பட்டது. பிராட்லாவுடனான நாடாளுமன்ற உறுப்பினராகத் தேர்வு செய்யப்பட்ட போதிலும், அவர் கடவுளின் பெயரால் பதவி பிரமாணம் எடுக்க மறுத்ததால் அவர் நாடாளுமன்றத்தில் சூழைய இயலவில்லை. பேர்னாட்டிங்கில் பிராட்லா கைதான போதெல்லாம் அன்னி தலைமை ஒற்ற போராட்டத்தைத் தொடர்ந்தார். குடும்ப நலத்திட்டத்திற்காக கருத்தடைக்கருத்துக்களைப் பரப்பினார். தீப்பெட்டி ஆலைகளில் பணிபுரியும் பெண் தொழிலாளர்களின் வேலைநிறுத்தத்தைத் தலைமை ஏற்ற நடத்தினார். எச்செயலில் ஈடுபட்டாலும் மூழுமாதோடும், திறனோடும் ஈடுபடும் பாங்கை அன்னி பெற்றிருந்தார். அவரைப் பற்றி எழுதும் பேர்சி, "அவருடைய தலைமுறைகளில் பொது நன்மைக்காகப் பாடுபட்டவர்களில் திரும்பி பெசன்ட் தான் வீரரும் சாய்மையும் படைத்தவர். பொது வாழ்வில் சூழைத்தது முதல் 'உதவியற்ற நற்காரியங்களுக்கு உதவுவதும், தடுக்கப்படவேண்டிய தவறானதை தடுப்பதற்கும், தொலைவிட உள்ள எதிர்காலத்திற்காகவும், செய்யக் கூடிய நன்மைகளுக்காகவும், வாழவேண்டும் என்பதே அவருடைய இடையறாத நோக்கமாக இருந்தது. " (With all her limitations Mrs. Besant has been the earnest and purset worker for the Public good in her generation and that eversince she joined the Public life her one Persistent aim has been to live for every cause that lacks assistance for every wrong that needs resistance for the future in the distance and the good she could do" எனப் பாராட்டியுள்ளார் பிபிள் சந்திரபால்,

மற்றொரு எழுத்தாளர் Besantine vigour என்ற சொற்றொடரை உருவாக்கியுள்ளார்.

டென்ஷூரிமைக்காக அன்டி ஆற்றியுள்ளனென்ன?

ஆன்-டென் சமதர்வத்தை வலியுறுத்தியது. ஜனநாயகத்தின் பிறப்பிடமான பிரிட்டலில் டென்களுக்கு ஓட்டுரிமை சிவையாது அப்போது அன்டிரிமைகளைப் பெறுவதற்கான இயக்கங்களிலும் ஈடுபட்டார் அன்டி. டென்கள் பிள்ளை பெறும் இயந்திரம் என்ற கருத்திலுள்ள அக்காலக் - கட்டத்தில் கருத்தடைப் பிரச்சாரம் செய்தார். குடும்ப நலத் - திட்டத்தை வலியுறுத்தும் The Fruits of Philosophy - என்ற ஊலை வெளியிட்டமைக்காக பிராட்லாவுடன் இவரும் நீதி - மன்றத்தில் தீர்த்தப்பட்டார். இந்தியாவிலும் டென் இனத்தின் மேம் - பாட்டிற்காக அயராது செயலாற்றினார். பர்தா ஒழிப்பு, விதவை மலம், ஆசியவற்றை ஆதரிப்பைப் பிரச்சாரம் செய்தார். டென் கல்கிக்கும் ஊக்கமளித்தார். இந்தியப் டென்கள் சங்கம் என்ற அமைப்பை உருவாக்கி அதன் முதல் தலைவராகவும் செயல்பட்டார். ஜாதி ஒழிப்பு, தீண்டாமை ஒழிப்பு ஆசியவற்றிற்காகவும் பாடுபட்டார்.

அம்மையார் அவர்கள் மெய்வழித்தொண்டு, சொல்வழித் - தொண்டு, எழுத்தர் வழித்தொண்டு என்ற மூலையில் மூலித்தொண் - டாற்றியவர். அவருடைய தாவன்கமையைப் பலரும் பாராட்டியுள்ளனர். அன்டிபெசண்டின் பேச்சு ஆற்றலை நேரு பெருமகனார் தன்இடைய தன் வரலாற்றில் புகழ்ந்துள்ளார். "திருமதி பெசண்டின் அலகாபாத்திற்கு அடிக்கடி வருகை தருவார். அச்சமயங்களில் பிரம்மஜானம் சம்பந்தமாகப் பலசொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தியுள்ளார்.

அவற்றைக் கேட்டு நான் நெகிழ்ந்த போவின்கு, திகைத்தப்போவன்கு;
கனவுலகில் சஞ்சரிப்பன்கு"; எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார் அவர்.

பெர்னாட்ஷா, -"அன்சிபெசன்ட் இந்த ஊர்நாட்டின் மிகப் பெரிய
பெண்பேச்சாளர்" எனப் பாராட்டியுள்ளார். 1871ஆகஸ்ட் 25ல்

அன்சி முதல்முறையாக மேடை ஏறினார். கூட்டுறவுச் சங்கம் ஒன்றில்
"பெண்களின் அரசியல் நிலை" என்ற பொருள் பற்றி உரையாற்றினார்.

"அவர் மேடையில் ஏறும் போது, பல் இருத்தவரிடம் ரசல்ஹம்

குழந்தையைப்போல் பயப்படுவார். முதல் வார்த்தை வாயிலிருந்து

வெளியானதும் பயமெல்லாம் பறந்துவிடும். ஆற்றலும் மகிழ்ச்சியும் கலந்த

உணர்வுக்கு ஆட்பட்டுவிடுவார்" எனக் கூறியார். ஒரு வரலாற்றாளரிடமிருந்து

கர்னல் ஆல்காட், அன்சி பெசன்டெப் பற்றி தன்னை Old Diary

Leaves என்ற ஊரில் **Annie Militant** எனக்குறிப்பிட்டுள்ளார்.

நீதிமன்றங்களில் தன்னை வழக்கெதிரானே எடுத்துரைப்பதை வழக்கமாக

கொண்டிருந்தார் அவர். "The Fruit of Philosophy" என்ற

கருத்தடை பற்றிய புத்தகத்தை வெளியிட்டமைக்காக, அப்புத்தகம்

ஆபாசமானதென்ற காரணம் காட்டி அரசாங்கம் வழக்கே தொடர்ந்தது.

அன்சி அவ்வழக்கில் தானே வாதாடினார்- தோற்றார்- தண்டனைப்

பெற்றார். ஆயினும் மேல் முறையீட்டில் வெற்றி பெற்றார். தண்டனை

ரத்து செய்யப்பட்டது. அவர் கனவர் எட்டு வயதான தன் பெண்

குழந்தை நாத்திகமான அன்சிபெசன்ட்டிடம் வளர்ந்தால் குழந்தையின்

எதிர்காலம் பாதிக்கப்படுமென்ற காரணம் காட்டி குழந்தையைத்

தன் பாடுகாப்பில் விடவேண்டுமென் வழக்கைத் தொடர்ந்த போது

இவ்வழக்கிலும் தானே தன் தரப்பு நியாயத்தை எடுத்துரைத்தார்.

இவ்வழக்கிலும் தோல்வியுற்றார். குழந்தை தந்தையின் பாடுகாப்பில்

வளர வேண்டுமென தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது. ஜே.கிருஷ்ணமூர்த்தியின்

தந்தை கொடுத்த வழக்கிலும் அன்சி தானே நீதிமன்றத்தில்

வழக்காடினார். சீழ்நீதிமன்றங்கள் அம்மையாருக்கு எதிரான தீர்ப்பு

அளித்தபோதிலும் பிரிவு கவுன்சில் இருந்த மேல் முறையீட்டில் அம்மையாருக்குச்

சாதகமாகத் தீர்ப்பளித்தது.

அம்மையாரின் எழுத்து வழித்தொடர் அன்னவெனப் பார்ப்போம். எழுத்துத் துறையில் அந்நி எழுதிய முதல் கட்டுரை "A paper on the Duty of Fasting" என்பதாகும். இக்கட்டுரை அவர் சிறித்தவ மதத்தில் தீவிரமாக ஈடுபாடு கொண்டிருந்த போது பத்தொன்பதாவது வயதில் திருமணத்திற்கு முன் எழுதப்பட்டது. திருமணத்திற்குப் பின் "The Lives of Black letter Sanits" என்ற சிறு ஊலை எழுதினார். சிறித்தவ சமயத்தின் மிகச் சிறந்த தொண்டர்களின் பிறந்தநாள் நாட்காட்டிகளில் சிவப்பு எழுத்துகளிலும், சாதாரண தொண்டர்களின் பிறந்தநாள் கருப்பு எழுத்துக்களிலும் அச்சிடப்படும் பழக்கம் இருந்தது. இத்தகைய சாதாரணத் தொண்டர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றை தொகுத்து ஊலைகளினால் ஆனால் இந்நூல் பதிப்பாளர்களால் ஏற்கப்படாததால் அச்சாகவில்லை. கையாடலிருந்து பிளிந்தபின் வாழ்க்கை நடத்த வடுவாய் இல்லாததிகையின் பத்திரிகைகளுக்குக் கட்டுரைகளும் கதைகளும் எழுதி அதில் சிவடத்த குறைந்த வடுவாயில் வாழ்ந்தார். சிலகாலம் ஒரு வீட்டில் சமையல்-காரியாகவும் குழந்தைகளைப் பராமரிப்பவராகவும் பணியாற்றி வாழ்க்கை நடத்தியுள்ளார். N.S.S - ல் சேர்ந்தபின்னர்

"An Enquiry into the Nature of Jesus by an examination of Synoptic Gospels" என்ற ஊலை பிராட்லாவுடன் சேர்ந்து எழுதினார். இந்நூல் புத்தொருவையில் வெளியானது. "நாத்திகத்தின் நற்பெய்தி" (The Gospel of A theism) - என்ற நூல் அவருடைய எழுத்துப்பணிகளில் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அம்மையார் இந்தியா வருவதற்கு பதினாண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்புரே "England. India and Afganistan" என்ற ஊலை எழுதியுள்ளார். இந்நூலில் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தை தாக்கியுள்ளார். அவருடைய தன் வரலாற்றில் நாற்பத்து நான்கு வருடங்களுக்குச் சிவன் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. "Sketches" என்ற நூலில் தன்காலத்தில்

வாழ்ந்த பெரியார்களை விமர்சித்தவர்கள். பல்வேறு சிறப்புகளில்
 ஆர்வம் காட்டி கட்டுரைகளையும் சாஸ்திரங்களையும் எழுதியுள்ள அவர்
 சிறந்த பத்திரிகையாளர்களாகவும் திகழ்ந்தவர். 1914ல் "Common
 Weal" என்ற வார இதழையும் "New India" என்ற
 நாளைதழையும் இந்தியாவில் நடத்தினார். அவர் பிரம்மதீப சபையில்
 சேர்ந்த பின் அவருடைய எழுத்தாற்றலால் பிரம்மதீப இலக்கியம் வளம்
 பெற்றது. "The ancient Wisdom", "Seven Great Religions",
 "Seven principles of Man", "Death and After", "Karama",
 "Man and His Body", "Search for Happiness" புகழ் சீதை
 உரை போன்றவை அவருடைய பேச்சுமீது உருவான சிறந்த
 சாஸ்திரங்களாகும்.

திரு. வி.க. அவர்கள் தன் வாழ்க்கை குறிப்பில்,
 டாக்டர் அன்சிபெசன்ட் அம்மையாரைக் காணும் போதெல்லாம்
 எவ்வாறு கவலைகள் திகழ வரும்" எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். பருத்திடி,
 வரந்த அடி, சிறந்த வீரம் இம் மூன்று குணங்களும் பொருத்தியவரே
 நல்லவராவார். இம்மூன்று குணங்களையும் அளிப்பது கல்வி. சிறந்த
 கல்வியாளராக வாழ்ந்த அன்சிபெசன்ட் அம்மையாரை திரு. வி.க.
 கவலைகளாகக் கண்டதில் வியப்பில்லை. அன்சியின் பள்ளிக் கல்வி
 ஆரம்பக் கல்வியோடு முடிந்தது. அறிவு ஆர்வம் காரணமாக அவர் தன்
 கவிமனத்தோடு பிரிந்தபின் கல்வியைத் தொடர்ந்தார். தன்னை
 முப்பத்திரண்டாவயதில் லண்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் மெட்ரிக்ஸ்கேள்
 தேர்வில் வெற்றி பெற்றார். இரண்டாண்டுகளில் இண்டர்மீடியட்
 தேறினார். பின்னர் அறிவியலில் பட்டம் பெற்றார். கல்வி முறையில்
 பல சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டு வரக் காரணமாயிருந்த அன்சி 1896ல்
 காசியில் மத்திய இந்துக்கல்லூரி உருவாகக் காரணமாயிருந்தார்.
 பின்னர் 1916ல் காசி பல்கலைக்கழகம் தோன்ற உதவியாகவும்
 இருந்தார். இதே பல்கலைக்கழகம் அவருக்கு டாக்டர் பட்டம் அளித்த
 கௌரவித்தது. இந்தியாவில் "ஸ்கொட்" முறையை அறிமுகப்படுத்திய

பெருமை அவரைச் சாரும். பிரம்மஞான சபையின் சார்பாக
"Theosophical Education Trust " என்ற அமைப்பை
எற்படுத்தி பள்ளிகள் திறந்து இந்நியர்களுக்கு அறிவொளி வழங்கினார்.
"The Sons and Daughters of India " என்ற இயக்கத்தின்
மூலம் இந்தியர்களை உயர்நிலைப்படுத்த முயன்றார். "Golden Chain
Movement " என்ற அமைப்பின் மூலம் குழந்தைகளுக்கு நேரிய வழி
காட்ட முயன்றார். "The Stalwarts " என்ற அமைப்பை உருவாக்கி
சமுதாய சீர்திருத்தத்திற்கு வித்திட்டார். இவ்வமைப்பின் உறுப்பினர்கள்
தங்கள் குழந்தைகளுக்கு பதினாறு வயதாருடன் திருமணம் செய்யக்
கடாதென்பது விதி முறையாகும். இத்தகைய பணிகள் மூலம் அவர்
மனிதர்களை உருவாக்கினாரெனலாம்.

அன்மியின் அரசியல் வாழ்க்கையை சிறிது நோக்குவோம்.
அன்மியின் இடிகலாந்தில் வாழ்ந்த காலத்தில் "ஐரிஷ் சுதந்திர போர்"
நடந்தது. அயர்லாந்து விடுதலைக்குத் தன் ஆதரவை அளித்த வந்த
அன்மியைப்போல இந்திய மன மீது இனமறியாத ஒரு பந்த எத்பட்-
டிருந்தது. அவரைத் தொடர்பு கொண்ட இந்தியர் ஒருவரிடம்
"கிரேவில் உங்களை நேருக்கு நேர் சந்திப்பேன் என்கிறேன்
நான் பிறந்த பூமியை விட இந்தியாவும் இந்தியர்களும் நெருக்கமாகத்
தோன்றினார்கள். காலம் கதவைத்திறக்கும் போது நான் அங்கு
வருவேன்". (Bre long I hope to stand face to face with
you, I to whom India and the Indian peoples seem
nearer than the nation to which by birth I belong.
when Karma opens the door I will walk through it)
எனக் கூறினார். அவர் இடிகலாந்தில் இருந்த போதே இந்திய
சுதந்திர இயக்கத்தை ஆதரித்தல் பேசியும், எழுதியும் வந்தாரென்ற
பார்த்தோம். இந்தியாவில் காங்கிரஸ் இயக்கம் வலப்பெற்ற வந்தது.
காங்கிரசின் தந்தையான ஆல். ஓ. உர்தும் , மோதிலால் நேரு
ஆகியோர் பிரம்மஞான சபையின் உறுப்பினராக இருந்தனர்.

இந்தியாவில் சட்டம் படிக்கச் சென்ற காந்தியடிகள் பிளாவ்ட்ஸ்சி அம்மையாரையும், அன்சியையும் சந்தித்தள்ளார். அன்சியைச் சந்தித்த இந்தியா வந்த பின்னர் ஜவஹர்லால்நேரு பிரம்ம ஞான சபையின் உறுப்பினரானார். அவரை உறுப்பினராக்கியவர் அன்சியைச் சந்தித்தார். நேருவின் தன் வரலாற்றில் பிரம்மஞான சபை பற்றி ஒரு அத்தியாயம் உள்ளது. அன்சியை இந்தியாவிற்கு அழைத்த வந்தது பிரம்மஞான மேதவீடு அரசியலில். "Nothing Human is alien to Theosophy" மனித வாழ்வு சம்பந்தப்பட்ட எல்லாமே பிரம்மஞானத்திற்கு மாறப்பட்டதல்ல என்ற கருத்திற்கொப்ப அவர் இந்தாட்டின் விடுதலைப்போரிலும் பங்கு ஏற்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. இந்தியா வந்த இரண்டே ஆண்டுகளுக்கு பின்னர் அவர் தீவிரமாக அரசியலில் ஈடுபட்டார். காங்கிரஸில் உறுப்பினரானார். 1907ல் நடைபெற்ற சூரத்தாங்கிரஸில் மிதவாதிகள் - தீவிரவாதிகளுக்கு இடையே பிளவு ஏற்பட்டது. இப்பிளவை ஒத்தமைப்படுத்தியதில் அன்சியின் பங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும். 1916ல் அனை இந்திய தன்னாட்சிக்கழகம் (All India Home Rule League) - என்ற அமைப்பை ஏற்படுத்தி அதன் தலைவரானார் அன்சியை. பிரிட்டிஷ் பேரரசுக்குட்பட்ட தன்னாட்சி பெற்ற நாடாக இந்தியா இருக்க வேண்டுமென்பது அவருடைய விருப்பமாகும். காந்தியடிகளும் அம்மையாரும் 1916ல் முதன்முதலாக காங்கிரஸ் பங்கலைக்கழக விழா மேடையில், ஒன்றாகப் பேசினர். அங்கு இருவருக்குமிடையே கருத்த மோதல் ஏற்பட்டது. கொள்கை ரீதியாக இருவருக்குமிடையே கருத்தவேறுபாடு கடைசி வரை நீடித்த போதிலும் இருவரும் ஒருவர் மீது மந்தவர் கொண்டு மதிப்பும் மரியாதையும் குறைந்ததில்லை. அம்மையார் தனக்குச் சாரியைப் பட்டதை விட்டுக் கொடுக்க மாட்டார். "தவறுக்கு சும்மதம் தெரிவிப்பதை விட

என்புறவா உயர்ந்தது. கௌரவத்தை இழப்பதை விட சுதந்திரத்தை இழப்பது மேல்." (It is better to suffer than to consent to wrong. It is better to lose liberty than to lose honour) என்பதை அவரது வாழ்க்கை நெறியாகக் கொண்டிருந்தார். 1917ல் காங்கிரஸின் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார் அங்கி, இக்காலக்கட்டத்தில் அடையாறு ஆன்மீகத் தலைமையிடமாக மட்டுமல்லாது இந்தியாவின் அரசியல் தலைமையகமாகவும் விளங்கியது. அங்கிபெசன்டைப் பற்றிய செய்தி வெளிவராத நாளே இல்லையென்றாம். திரு கே.பி.எஸ்.மேனன், "What life means to me " என்ற கட்டுரையில் அம்மையாரின் செல்வாக்குப் பற்றி குறிப்பிடுகிறார். "In those days our idol was Mrs. Annie Besant who woke up the Madras Presidency which used to be called the benighted province with her vehement agitation for Home Rule"

வி.ஆர்.கிருஷ்ண அய்யர் ,வி.கே.கிருஷ்ண மேனன் வாழ்க்கையைப் பற்றி எழுதிப்போது "The Theosophical Society at Adyar became his mental, political and spiritual Head Quarters" எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

திரு வி.க.தத்துவைய தேச பக்தன் இதழில், "இந்தியக் கலை அம்மையாரை அறிவில் மூயமாக்கின்ற; அன்பில் கங்கையாக்கின்ற; இந்தியாவிற்கு அவர் செய்த சேவை என்ற மறக்கற்பாலன்ற" என எழுதினார். சாதாரண மக்கள் அவரை சந்தியாசினி மூர்த்தி பெருங்கடே என அழைத்தனர். காந்தியடிகளின் ஒத்தமூலயானை இயக்கத்திற்கு அம்மையார் உட்படவில்லை. காங்கிரஸ் இயக்கத்தில்

காந்தியடிகள் செல்வாக்கு ஓங்கியது. அம்மையாரின் அரசியல் ஈடுபாடு குறைந்தது. ஒருமுறை அம்மையார், " நான் வயோதிகத்தை அடைந்துவிட்டேன். ஆனால், நான் இறக்கு முன் இந்தியா தன்னாட்சி பெறவதைப் பார்க்க ஸ்ரீயுமென நம்புகிறேன்." எனக் கூறினார். ஆனால் அவருடைய நம்பிக்கை அவர் வாழ்நாளில் நிகழவேடவில்லை.

இவ்வளவு எந்தப் பணிக்காக அங்கிபெசன்ட் அம்மையார் உலகெங்கும் நிகண்டி கூறப்படுகிறாரோ அந்தப் பணியை - பிரம்ம - ஞானத்தையும், பிரம்ம ஞான சபையையும் வளர்த்த பணியைப் பற்றிப் பார்ப்போம். இல்லறத்தில் தாங்கியுலாத சம்பந்தங்களுக்கிடையே அங்கி ஒருமுறை தற்கொலை செய்து கொள்ள ஸ்ரீயு செய்தார். சப்பாக்கியில் சூட்டுகளை நிரப்பி கையில் எடுத்தபோது, "ஏ கோமழயே : உயிர் தியாகியாக வாழக் கனவுக் காணும் நீ இச்சிறிய சம்பந்தத்தைத் தாங்க ஸ்ரீயாதா?" என்ற குரல் எங்கிருந்தோ கேட்டதாகவும், அதன்பின் சப்பாக்கியை எறிந்துவிட்டு தற்கொலை எண்ணத்தைக் கைவிட்டதாகவும் தன்னிடையே சுயசரிதையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இக்குரல் Master M எனப்படும் மோர் - யாவின் உடையது எனக் கருகிறார். அவர். தீவிர நாத்திகராயிருந்த அங்கியின் மனதில் 1880க்குப் பின் அவரறியாமலேயே சிறிதளவு மாற்றம் ஏற்பட்டது. இந்திகலையில் பிரம்மஞான சபையைப் பற்றிப் பார்ப்போம்.

மேல்நாட்டாருக்கு கீழ்நாட்டுத் தத்தவடிகளால் ஏற்பட்ட ஈடுபாடு காரணமாக உருவானது தான் பிரம்மஞான சபை. இச்சபை 1875ம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் 17ம் நாள் வெறவினா பி. விளாவடிக்ஷி என்ற ரஜ்யமாமம், கர்னல் வெறன்றி எல்.ஆர்காட் என்ற ஓய்வு பெற்ற அமெரிக்க ராணுவ அதிகாரியும் இணைந்த

அமெரிக்காவில் நிறுவப்பட்டது. பின்னர் பிரம்மஞான சபையின் தலைமையகம் பம்பாய்க்கு மாற்றப்பட்டது. இலத்தியாக அடையாள நிரந்தர தலைமையிடமாகிறது. சென்னையில் ஏற்பட்ட சில சூழ்நிலை காரணமாக பிளாவட்ஸ்கி அம்மையார் லண்டன் சென்று அங்கேயே இறங்கி காலம் வரை தங்கிவிடுகிறார். அங்கு 1888ல் அவர் எழுதிய "மறைக் கோட்பாடு (Secret Doctirine)" என்ற நூலின் முதல் இருபாகங்கள் வெளியிடப்பட்டன. "பால்மால்கெஜ்" என்ற பத்திரிக்கையில் ஆசிரியர் Mr. Steady இந்நூலுக்கு மதிப்புரை எழுதும் பொருட்புகை அடையிடம் ஒப்படைக்கிறார். இந்நூல் அம்மையாரின் மனத்திலும், சிந்தனையிலும், வாழ்விலும் பெரியதோர் தாக்கத்தை மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. நூலாசிரியரான பிளாவட்ஸ்கி அம்மையாரை அடைய சந்தித்தார். முதல் சந்திப்பிலேயே ஒருவர் பால் மந்தவர்க்கு ஈர்ப்பு ஏற்பட்டது. இச்சந்திப்பிற்கு லண்ட்பாகவே Master M - (மோர்யா) ஏ.பி. சின்னெட்டுக்கு -1883ல்- எழுதிய கடிதத்தில் "அடையி பெசன்ட் உடன் தொடர்புகை வளர்த்துக் கொண்டது மூய்ச்சுகளையும் மேற்கொள்ளவும். இக்குறிப்புகை அவரிடம் (அடையி) மட்டும்கூடும்" எனக் குறிப்பிட்டிருந்தாராம். பலமுறை பிளாவட்ஸ்கி அம்மையாரைச் சந்தித்தபின் 1889மே மீதம் 21ம் தேதி அடையி பிரம்மஞான சபையின் உறுப்பினராவார். அவர் பிரம்மஞான சபை உறுப்பினரானதை எழுதும் ஒருவர் "She embraced it with all her mind and all her heart and all her strength" எனக் குறிப்பிடுகிறார். Occultism எனப்படும் மறைபொருள் பற்றிய அறிவைப் பெற்ற அடையி, தான் மூர்ப்பிறவிகளில் கஉறபாதியாகவும் சீயோர்-டெரா-டோபர்-டோவாகவும் இருந்ததாகக் குறிப்பிட்டார். கஉறபாதியா சி.பி. மூர்தாம் நூற்றாண்டில் அலெக்சாண்டிரியா நகரில் வாழ்ந்த சிந்தனையாளராவார். அவருடைய கருத்துக்களை

எற்காத மக்களால் கொலை செய்யப்பட்டார். பர்னோ சி.பி. பதினாறாம் ஆ ந்டாண்டில் வாழ்ந்த ஒரு சிந்தனையாளர். சிறில்தவ பாதிர்களின் கருத்துக்கு மாறப்பட்ட கருத்துக்கொண்டிருந்த காரணத்தால் ரோம் நகரின் Field of Flowers என்ற இடத்தில் உயிரோடு எளிதில் சொல்லப்பட்டவர். அவர் சாரும்போது கூறிய வார்த்தைகள் ஆன்மீகவாதிகள் மனதில் கொள்ள வேண்டியவை. "மனித்ச்சியோடு மரணத்தைத் தழுவுகிறவன் திரந்தரமாக உலகில் வாழ்வது எப்படி என்பதை அறிவிக்கிறது". "நேரிய சிந்தனை, நேரிய மன எழுச்சி, நேரிய முயற்சி, நேரிய செயல்" இவை உண்மையான ஆன்மீக வாழ்வுக்குத் தேவையானவை. அன்றியும் இவை அனைத்தும் பிறவியிலேயே அமைந்திருந்தனவென்றால் மிகையாகாது. ஆயினும் அவருடைய நடத்தையும், ஆளுமையும் பலருக்கு புரியாதபுதிதாகவே இருந்தது. அவரோடு நெருங்கிய பழகிய பெர்னாட்க்கா அவரைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது "கர்வம் அவர் நடத்தையின் திறவு கோல் அவர் கொடுப்பவராக இருக்க விரும்புவாரேயல்லாது எழுப்பவராக இருக்க விரும்ப மாட்டார். தலைவராக இருக்க விரும்புவாரேயல்லாது தொண்டராக இருக்க விரும்ப மாட்டார்.

(The key to her character was pride. She had to be given not the taker, the leader rather than the led.)

எனக் குறிப்பிட்டார். என்கி, பிரம்மஞான சபையில் சேர்ந்த உடன் "நான் ஏன் பிரம்ம ஞானியாக மாறினேன்? என்ற கட்டுரைகளை வெளியிட்டார். அதைப் படித்த உக்கா அன்றியைச் சந்தித்தார். இச்சந்திப்பு சிறிது கால இடைவெளிக்குப் பின் நடைபெற்றது. அன்றியின் நடத்தையில் மாபெரும் மாற்றத்தைக் கண்டுகா. இச் சந்திப்புப் பற்றிஎழுதினார். "கருக்கமாகக் கூறவேண்டுமானால் இப்பொழுது நான் அவரால் (அன்றி)

மூதல்முதையாக மகிழ்ச்சியாகப் பேச முடிந்தது; அவர் கர்வத்தின்
பிடியிலிருந்து விடுபட்டிருந்தார்; பல்வேறு ஆராய்ச்சி அபிவிருத்தி
பின் தனக்குத்தியான பாதைக்கு வந்திருந்தார்; உலகமும்
தன்மையும் உண்மையான நிலையிலே நோக்க ஆரம்பித்திருந்தார்.

பிரம்ம ஞான சபையில் சேர்ந்த பின் வேதங்கள்,
உபநிஷத்கள் பால் தனி ஈர்ப்பு ஏற்பட்டது. அவருக்கு .மூல
மூச்சாக பிரம்ம ஞான சபைப் பணிகளில் ஈடுபட்டார். Frank
Leslie weekly - என்ற பத்திரிகை ஆசிரியர் அட்வீயின் பிரம்ம -

பற்றி எழுதும் போது, "திருமதி பெசன்ட் இப்பணிகளுக்கு
சம்பளம் எதுவும் பெறவில்லை என்பது மட்டுமல்ல, தன்னை
தாவனம் எழுத்தாற்றல் இவற்றின் மூலம் சம்பாதிக்கும் பணத்தையும்
சபையின் வளர்ச்சிக்காகவே செலவிடுகிறார்" எனக் குறிப்பிட்டார்.
விளாவுட்சி அம்மையார் இறந்த இரண்டாடுகள் கழிந்ததும், அட்வீ
"எசோடரிக் ஸ்கூல்" அமைப்பின் தலைவராவார். Free Mason
அமைப்பிலும் ஸ்கூலிப் பங்கேற்றார். 1893 செப்டம்பர் திங்கள்
சிகாகோநகரில் நடைபெற்ற World's Parliament of Religions
என்ற அனைத்து சமய மாநாட்டில் பிரம்ம ஞான சபையின் சார்பில்
டபிள்யூ. சியூ. ஜட்ஜும், அட்வீயும் கலந்து கொண்டனர். அவ்வாட்டில்
இடத்தில் அவர் இந்தியா வந்தார். இங்கு, அவர் தன்னை ஒரு
இந்தியப் பெண்ணாக மாற்றிக் கொண்டார் உடையில் மாற்றம்
ஏற்பட்டது. சேலைக்கட்டினார். சப்பாமிட்டு தரையில் உக்காருவார்.
வலது கையை மட்டுமே உயிர் பரிமாறவை, உட்புற போன்ற
செயல்களுக்கு பயன்படுத்தினார். காசியிலும், சென்னைலும் அவர்
வாழ்ந்து வந்தார். பிரம்ம ஞான சபையின் தலைவராகத் தலைவராக
ஆல்காட் 32 ஆடுகள் தலைமைப் பதவி வகித்தார். 1907ம்

ஆங்கு அவர் மரணப்படுக்கையில் இருந்தார். வாய் பேச இயலாத நிலை. அருகிலிருந்து அங்கி "அருத்த யார் தலைமைப் பொறுப்பேற்க வேண்டு" மென்ற வினாவை அவரிடம் எழுப்பினார் ஆல்காட், "நீ தான் இந்த சமையை ஏற்று சுமக்க வேண்டும்" (You must take the burden and carry என எழுதிச் காட்டினார். அன்ற பதவியேற்ற அங்கிபெசன்ட் 1907ல் முதல் 1933ல் மறையும் வரை 26 வருடம் தலைமைப் பதவி வகித்தார்.

அங்கிபெசன்ட்டின் தலைமையில் கீழ் பிரம்ம தோஷம்மலர்ச்சியும் வளர்ச்சியும், மாற்றமும் அந்த அ. பிளாவட்ஸ்கி அம்மையாரும் ஆல்காட்டும் பிரம்மதோஷ சபைக்கு கடைகாவிட்டு நிலவறை (Basement) வரை கட்டிடம் எழுப்பினர். அதனை அழகான மாளிகையாக்கிய பெருமை அங்கி பெசன்ட்டின் சாரும் சபையின் அணுகுமுறையில் மாபெரும் மாற்றம் ஏற்பட்டது. பிளாவட்ஸ்கி, அம்மையார் பிரம்மதோஷ தத்துவத்தில் Occultism எனப்படும் மறைக் கோட்பாட்டுக்கு முக்கியத்திவமளித்தார். ஆல்காட் அந்நெறிக்கும் மாட்டி வாழ்வு சம்பந்தமான கோட்பாடுகளுக்கும் முதலிடமளித்தார். அங்கி பெசன்ட் காலத்தில் ஆன்மீகம் முதலிடம் பெற்றது. ஆல்காட்-பிளாவட்ஸ்கி ஆசிய இருவரும் புத்தமத்தில் தீவிரமான ஈடுபாடு கொண்டிருந்தனர். அங்கியின் தீவிரம் இந்த மதத்தின்பால் விழுந்தது. அங்கி பிரம்மதோஷத்தை இந்நமையமாக்கினார். இந்த மதத்தை பிரம்மதோஷமையமாக்கினார். ஆங்கிலத்தில் கூறவதானால் She Hinduised Theosophy and Theosophised Hinduism. இதன் விளைவாக எழுந்தது தான் "பாரத சமாஜம்" என்ற அமைப்பு. பாரத சமாஜம் 1920ல் தோற்றமெடுக்கப்பட்டது. அவருடைய தலைமையில் கீழ்சபையின் பணிகள் விரிவடைந்தன. Theosophical Order of Service அவர் பணியேற்ற மனவருடம் அவரால் உருவாக்கப்பட்டது. சமுதாயத்தின் அடிமட்டத்தில் உள்ளோருக்கு உதவுவதற்காக அமைக்கப்

பட்ட இந்நிலைமையில் நெறியுரை (Motto) " Union of all who love in the service of all who suffer" என்பதாரும். ஞாயர் உருவாடுக்காகப் பரியாற்றுவதை விடும்புவோர் அகலவரும் இணைந்த ரு இவ்வமைப்பு அன்டி பதவியேற்ற போர 11 பிரிவுகள் (Sections) மட்டுமே இருந்தன. அவருடைய பதவிக்காலத்தில் 36 பிரிவுகள் (Sections) புதியதாகத் தோன்றின. அவருடைய நாவன்மை, எழுத்தாற்றல், உழைப்பு இவதான் இவ்வளர்ச்சிக்காகக் காரணமாக அமைந்தன. தன்ருடைய செயலாற்றல் லும யாரும் மடக்க ஞாயாத, மகடக்க ஞாயாத ஓரிடத்தை - லுதன்மையான இடத்தைப் பெருள்ளார் அன்டி. "தொண்டாற்றுவதில் கிடக்கும் மகிழ்ச்சியைத்தவிர எதற்கு வாழ்வில் கவர்ச்சி ஏதுமில்லை. (Apart from the joy of service, life has no attraction for me) எனக் கூறினார் அவர். அவர் வாழ்க்கை தொண்டு வாழ்க்கையாக அமைந்தது. அவர் உன்மையைப் பின்பற்ற "லுயற்சித்தார். அதில் வெற்றியும் பெற்றார்.

மகித நேயம் சகோரத்தவம் ஆசியவை தான் அன்டிபெசன்ட் அம்மையாரின் வாழ்க்கை கற்றத் தரும் பாடமாகும். சகோரத்தவம் என்பதனைத் தமிழில் தோழமை எனக் கூறலாம். தோழமை பிரம்மஞான சபையின் நோக்கங்களில் லுதன்மையானது சபையின் ஓரே நோக்கமே தோழமைதான் எனக் கூறலாம். தன்ருளிகமையும், தோழமையும் பிரம்மஞான சபையின் இரு ள்களாகும். 1875ம் சபை ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது, "The objects of the society are to collect (and diffuse knowledge of the laws which govern the universe " எனக் குறிப்பிடப்பட்டது. அதாவது "படைப்பு லுமைமையும் ஆட்சி செய்யும் சட்டவிதிகள் பற்றிய அறிவை சேகரித்த பரப்புவுறு"

குறிக்கோளாகக் கொள்ளப்பட்டது. ஸ்ரீராமங்களுக்குப் பின்பு 1878ல் பிரம்ம சூன சபையையும் ஆரிய சமூகத்தையும் இணைக்கும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. அதன் காரணமாக கீழ்க்கண்ட குறிக்கோளும் சேர்க்கப்பட்டது.

"கடைசியாகவும் முதன்மையாகவும் அனைத்து இன மக்களிடையேயும் சகோதரத்துவ அமைப்பை ஏற்படுத்தவா" இப்பொழுதுதான் சகோதரத்துவம் - தோழமை - என்ற சொல் முதன் முதலாக பிரம்ம சூன சபையில் முக்கியத்துவம் பெற்றது. 17.02.81ல் பம்பாயில் நடைபெற்ற பிரம்ம சூன சபைக்கட்டத்தில் தோழமை பற்றிய குறிக்கோள் "To form the nucleus of Universal Brotherhood of Humanity" என மாற்றப்பட்டது. சிலசில மாற்றங்களுக்குப் பின்பு இவ்வாறு நிலையை அடைந்தது. இரத்தி வடிவம் பெற்ற முதல் நோக்கம் "இனம், மதம், சாதி, பால், நிறம் என்ற வேறுபாடற்ற மனிதனுடன்தான் உலகளாவிய தோழமைமையம் ஒன்றை அமைப்பது. (To form a nucleus of a universal Brotherhood of Humanity without distinction of race, creed sex, caste or colour) என்பதாகும். சபையின் நோக்கங்கள் ஸ்ரீராம ஆன போதிலும் இரங்கு மட்டும் ஸ்ரீராமவழி நோக்கங்கள் முதல் நோக்கத்தை அடைவதற்கான வழிமுறைகளே எனலாம் Universal Brotherhood என்பது அழகான வார்த்தை படிப்பதற்கும், பேசுவதற்கும், கேட்பதற்கும் இனிமையாக உள்ளது. அனைவரும் அதனை விரும்புகின்றனர். ஆனால் நடைமுறையில் தான் சிக்கல் ஏற்படுகிறது. பிரம்ம சூன சபையில் நம்பிக்கைகளுக்கு (belief) இடமில்லை. ஆனால் ஒரே ஒரு நம்பிக்கையை மட்டும் சபை வலியுறுத்திவந்தது. அதனான் தோழமை சகோதரத்துவம் Brotherhood இவ்வாறு பெற்றோர் அனைவரும் Theosophists தான் இன்றைய உலகில்

தோழமை எந்த அளவு செயல்படுகிறது? கெயின் சகோதரத்தவம் தான் பெருகி வருகிறது. அதன் காரணமாக மனித இனம் சீரழிவில் சிக்கித் தவிக்கிறது. தோழமை என்றால் என்ன? அது எவ்வாறு வெளிப்படுகிறது? பிறருடைய கெட்டதீகங்களையும், கருத்துகளையும் அவர்கள் பார்வையில் நின்று பார்ப்பது; பிறரிடம் தொடர்பு கொள்ளும்போது ஒரு புல்லாடலோடு பேசுவது, நல்லது செய்வோர் யாராயினும் அவரை நட்புரிமையோடு பாசாட்டுவது; சயூர்தோர் குரல்கள் செவியாய்ப்பது— இவ்வாறு தோழமை இவ்வாறு சகோதரத்தவம் இவ்வாறு - Brotherhood அது ஐந்தி அறியாது, மதம் அறியாது; கொள்கை அறியாது; மொழி அறியாது; இனம் அறியாது; நாடு அறியாது, இவை அனைத்தையும் கடந்து வாழ்ந்த அடீசி பெசன்ட் உண்மையாகவே தோழமையைக் கடைபிடித்தாரெனத் துணிந்து கூறலாம். அவரிடம் Universal Brotherhood பற்றி வினாக்கள் கேட்டார் ஒருவர். அடீசி கூறினார்.

உள்ளுடைய மகனாகி, மகன், மகள், தாயார், தந்தையர், சகோதரன், சகோதரி இவர்களிடம் அன்பினால் ஏற்படும் ஒரு பிணைப்பை ஊர்சிதாய் அல்லவா? இந்த அன்பின் பிணைப்பை உள் குடும்பத்திற்கும் அப்பால் விரிவுபடுத்தலாம் தான் நீ செய்ய வேண்டியது; உன் அருகில் உள்ளனோரையும் நம்பர்களையும் உன் அன்பு வட்டத்திற்குள் கொண்டு வந்து விடு. இப்பொழுது நீ தோழமையைக் கடைபிடிக்கிறாய்"

அன்பு நம்பிக்கையாளரே, மன்கீக்கக் கூடியரே, உதவக் கூடியரே.
தோழமையைக் கடைபிடிப்பவன் எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என்பதையும்
அன்னிபெசன்ட் அம்மையார் கூறியுள்ளார்.

"தோழன் ஏரோசியானாவும்

நாம் நம்பிக்கையாளர்களாயிருப்போம்

எதிரி அன்புறத்தினால் அவனை மன்னிப்போம்

நண்பன் மொற்றினால் அவன்கும் உதயுவோம்

இதன் மூலம் நம்மில் மறைந்திருக்கும்

இறைத்தன்மை ஒளிவிடும்"

அவர் அளித்த விளக்கத்தை விளக்காகக் கொண்டு வாழ்க்கைப்

பயனத்தைத் தொடர்வது தான் நாம் அம்மையாருக்கு - அம்மாமிதருக்கு

செவ்வழி அஞ்சலியாகும்.

சிறைச் செய்திகள்.

வ. எண்.	மாவட்ட ஆணைக் காப்பகம்	31.3.'94 வரை கையப்படுத்தப்பட்ட ஆணைகள்	புத்தகங்கள்	இதர ஆணைகள்
1.	மதுரை	73215	3855	82 சுட்டுகள் மோடி - ஆணைகள்
2.	கோயம்புத்தூர்	97456	3140	86950 மோடி - ஆணைகள்
3.	கடலூர்	92107	1136	8890 மோடி - ஆணைகள் .
4.	திருச்சி	85842	1773	2519 -மோடி ஆணைகள் .
5.	சேலம்	71494	--	--

